

प्रस्तावना.

इह हि समग्रविद्याविद्याविविधारे कथ्यति कान्तऽपि वेद्याकरणचक्रवर्तिनो विदितरादान्तराः-
 महोपबोधितमत्त्वाः विद्येच्छित्तविशेषाश्चाध्यासाध्याः शुद्धयोगोद्देशादिक्रियाकल्पसप्तम्याश्चाप्यप्यदाः मन्त्र-
 मुद्राविहारकरणाकुण्डितरायाः निम्नमध्ययनाध्यापनक्रियायां पण्डितपरिश्रमाः व्याख्यानव्यापनक्रियायामा-
 विकृतसौम्याः श्रीमद्विनयेनेमिगृहीतगः पादपत्राभ्यां पावयन्तः गृहीतकं विद्यन्ते विश्वविद्यानाम्बेनां
 प्रसादमाप्तपरिधानन्तेन कल्पिकालसर्वेश्रीमेदमन्त्राचार्यविरचितश्रीमद्वृहत्संहितानुगामनाध्ययनतो विदित
 ध्युत्पत्तिविद्यालयेन अस्मिन्नमारंज्यास्काकारं दृग्बुद्धिर्द्विनायमानेयु दिव्येयु इतस्मलः प्रतिसर्थं वैश्रम्यमाणाः
 माप्यप्यानमापणपथमामुच्यन्तः प्रतिसर्दं प्रतिपत्तिशून्या विपशुमुग्रता अपि पर्या भगवन्मोत्रः गमुचीयन्ते-
 इतिमन्थानेन भगवदुणादन्वद विन्दुवन्दनपरायणेन पापरेणापि मया मिमपि मृत्तिस्त्वय्याविरचनात्मकं
 याल्यापत्यमकल्पितं तत्र काप्यशुद्धिश्चत् परि दृश्यते तद्वि संशोधनीया गुणैरुपपत्तिभिः क्षमावर्द्धिर्द्विगिति
 विधिवर्यमकर्मधुरंधराणां श्रेष्ठिवर्यमनगुणभाडे भगुभाडेपशुनीनापस्माद्विद्यसागमहायभूतानामतीवोपकारं संस्मरयु
 मंहरामि ॥

यतः गच्छतः स्वल्पं ह्यपि भवत्येव प्रमादतः ॥

इमन्नि दुर्गेनास्त्रन समादधति सज्जनाः ॥१॥

प्रस्तावना.

इह हि सप्रविद्याविद्रावणविघाते कल्पयति रात्रेऽपि वैयारुणवक्रचक्रवर्तिनो विदितादान्तत्त्वाः-
 मष्टोपशोभितसत्त्वाः विद्यां कृतविचित्रासाधारणार्थाः शुद्धयोगोद्भूतनादिक्रियास्वरूपसम्प्राप्तसमाचारपदाः मन्त-
 मुग्रविहारकरणाकुण्डितकायाः निरन्तरपथ्ययनाध्यायनक्रियायां पण्डितपरिश्रमाः व्याख्यानाव्यायानक्रियायामा-
 चिकृतसंज्ञालाः श्रीमद्विजयनेमिसृग्भवाः पादयत्राभ्यां पाठयन्तः पृथ्वीकत्र विद्यन्ते निभविष्ययानान्तो
 प्रसादमाप्तयज्ञानलयेन कल्पितास्त्ववेत्तश्रीमदम्पयन्त्राचार्यविरचितश्रीमददृष्टन्द्धानुभासनाध्ययनो विदित
 द्युत्पत्तिविद्यालयेन अस्मिन्प्रसारऽशास्त्रान्तरे दूर्ध्वदूर्दिनायमानेषु दिवसेषु इतन्तनः प्रतियोगं वंप्रत्ययमाणाः
 प्राप्यस्थानमाएणपरथममाप्तुवन्तः प्रतियपदं प्रतियपत्तिशून्या विरचमुद्यता अपि मर्त्या भगवन्मोक्षः समुत्तीर्यन्ते-
 प्रतियम्यमानेन भगवद्गुणोदन्वद विन्दुवन्दनपरगणेन पापरंणापि मया स्मिपि म्युनित्यत्राविरचनान्परक
 याल्त्रापल्त्र्याकल्पितं तत्र काव्यशुद्धिश्चेत् परि दृश्यते तर्हि मंत्रोपनीया गुणैकपञ्चरात्रिभिः समावृद्धिर्नञ्जिगिति
 विविधैर्मन्त्रैर्मदुरंभराणां श्रेष्ठिर्गपनतुक्वर्षाः भगुर्षाःप्रभृतीनापम्पदियामागद्ययभूतानामनीवोपकारं संस्मरन्तु
 संहरामि ॥

यतः गच्छन्तः स्वच्छन्तं इति भक्त्यैव समादतः ॥

इमन्ति दूर्गेनाम्नत्र समादधति सज्जनाः ॥१॥

अस्य ग्रन्थस्य विषयानुक्रमणिका.

- १ पूर्व शंखेश्वरपार्श्वनाथस्य परिचयिका ॥
- २ ततो विविधानामर्भच्छन्दोग्यचित्रकैः श्रीपार्श्वनाथा एव इतिनाः ॥
- ३ तत मयमान्तरदेरेव श्रीचिन्तामणिपार्श्वनाथानां संस्तुतिः ॥
- ४ ततः पद्यान् दादाभिषयपार्श्वनाथानामकारान्तद्वितीयान्तर्पदैः संस्तुतिः कृता ॥
- ५ ततस्तथ श्रीभाषाविधानपार्श्वनाथानाम् ॥
- ६ ततः श्रीस्तम्भनपुरपतिपार्श्वनाथानां संस्तवनम् ॥
- ७ ततः श्रीगौरीपुरपतिपार्श्वनाथानामीडनम् ॥
- ८ ततः पादिसन्धेन पार्श्वनाथस्य स्तवनम् ॥
- ९ ततो निरन्त्यरन्धेन पार्श्वमयोः स्तुतिः ॥
- १० ततः श्रीपार्श्वनाथस्य स्तुतिकल्पप्रनांसास्तोत्रम् ॥

शार्धनाथस्य स्तुतिफलप्रशंसास्तोत्रम् ॥

१२. ततः श्रीत्रिविनायकभर्च्छन्दोमयमुक्तकमदावीरस्वामिपिष्टत्रिंशिका ॥
१३. ततोऽकारान्तप्रभान्तपदैः श्रीमहावीरस्वामिनः स्तुतिः ॥
१४. ततः पञ्चवर्गविनिमुक्तपदैः श्रीमहावीरस्वामिनः स्तोत्रम् ॥
१५. ततः श्रीमहावीरचित्रकाष्टकम् ॥
१६. ततश्चतुर्थ्यन्तपदैः श्रीमहावीराष्टकम् ॥
१७. ततः श्रीमहावीराष्टकम् ॥
१८. ततः प्रवर्तमानतपोगच्छापिपतिश्रीमद्विजयनेमिसूरीशराणां शतकम् ॥
१९. ततो द्वितीयान्तपदैः श्रीविजयनेमिसूर्यष्टकम् ॥
२०. ततो गुप्तक्रियापदपत्रं श्रीविजयनेमिसूर्यष्टकम् ॥

इति समाप्ता विषयानुक्रमणिका.

॥ स्तुतिकल्पलतायाः शुद्धिपत्रिका ॥

शुद्धं	दृष्टं	पदमत्त	व्रज	दृते	विन्दे	वद्	र्षमाणा	सर्व	ऋ	विभ्राण	इम्
अशुद्धं	दृते	पदमत्त	व्रज	दृते	विन्दे	वद्	र्षमाणा	सर्व	ऋ	विभ्राण	इम्
पृष्ठं	१	८	१	१	२	२	२	१	१	१	१
पत्रं	१	८	१२	१३	१३	१३	१४	१४	१५	१५	१५
पङ्क्तिः	०	११	७	२	६	६	५	६	३	४	८

दत्त वानाम्
क्ले दानम्
स्तु ज्वल
जगन्नय
सु त्पान
क्लौ हन
मयी भण्डि
स्तुतिकल्पलतायां

दत्त वानाम्
क्ले दानम्
स्तु ज्वल
जगन्नय
सु त्पान
क्लौ हन
मयी भण्डि
स्तुतिकल्पलतायां

१ १ २ १ २ २ २ २ २ १ १ १ १ २ २

१५ १६ १६ १७ ३१ ३२ ३२ ३४ ३५ ४५ ४६ ४७ ४९ ७६

० १२ १ ७ ८ ० १० ६ १ ८ २ ८ १२ १२

॥ इति समाप्ता शुद्धिपत्रिका ॥

॥ श्रीचतुर्विंशतिनिशेधरेभ्यो नमः ॥

॥ भगवद्भ्यः श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ श्रीमद्विजयनेमिसूरिस्तोत्रमाला ॥

—०—१—०—

॥ अथ स्तुतिकलःकृतायां प्रथमस्तवके ॥

॥ अथ शङ्खेश्वरपट्टत्रिंशिका ॥

अथ पञ्चदशाभरणमतिनकर्यो मालिनीवृत्तम्

असमशमविलासं निर्जराचार्यवाचाप्यगणितमहिमानं शुद्धबोधप्रदोन्नमूनां
प्रभुमहमथ नोमि त्रायकं विश्वजन्तोरतलकुगतिकूपाछर्यशङ्खेश्वरेशम् ॥ १ ॥

• नगणयुगलयुक्ता मेन मय्ये प्रयुक्ता यगणयुगलनद्वा वदमोदमवन्था ॥ इह भवति न केना हरिणी वितवृत्तेम-
धुरपदबिज्यामा मालिनी नागवाहः ॥ उदयणिक्ता यथा । । । । । ५५ । ५५ । ५५ ॥ १ ॥

॥ अस्कादशाक्षरचरणं विष्टुभि इन्द्रवज्राच्छन्दः ॥

यथप्यबुद्धिस्तव सुस्तवेऽहं निःशक्तिको नाथ तथापि मेऽव्य ॥
दोषापनोदकमवाग्विलासं त्वां वीक्ष्य चित्तं यतते स्तवाय ॥ २ ॥

अर्थकादशाक्षरचरणमुपमानिवृत्तम् ॥

विचित्रमाधुर्यविलासिदेवासुरादिवाक्यैः सुहितश्रुतेस्ते ॥
प्रमोददायी जविता मदीयवाक्काञ्जिको देव रुचिप्रदानात् ॥ ३ ॥

॥ अर्थकादशाक्षरचरणं विष्टुभि इन्द्रवज्रावृत्तम् ॥

श्रीपार्श्वनाथं जवधोरकूपसन्तारवाग्दीर्घवत्रमासम् ॥
समोधनौतीर्णञ्चवाटिधपारम् बन्दारुसन्तानकमाननोऽस्मि ॥ ४ ॥

॥ अर्थकादशाक्षरचरणं विष्टुभि इन्द्रवज्रावृत्तम् ॥

निःशेषदोषानलनाशनीरम् त्वां ये श्रयन्ते गुणवद्विमेधम् ॥
तानुत्सुका निर्दृतिरेति शीघ्रम् पद्मालया पद्ममिव प्रजाते ॥ ५ ॥

॥ अर्थसादनाशासनार्णं त्रिष्टुभि इन्द्राद्याद्यज्ञम् ॥

प्राप्तप्रकर्षं कृतपुण्यसामु जन्माद्यजातं मफलं समैव ॥

अथैव जातो बहुमानपात्रम् ज्ञाताथ संसारविमरना च ॥ ६ ॥

॥ अर्थसादनाशासनार्णं त्रिष्टुभि इन्द्राद्याद्यज्ञम् ॥

पद्मायनी रक्षति यस्य तस्या तीर्थं जनानां तवधारिवारि ॥

कीर्त्तिप्रतापैरतिराजमानः श्रीपाश्र्वाजः सुम्बराजेयस्तु ॥ ७ ॥

॥ अर्थसादनाशासनार्णं त्रिष्टुभि इन्द्राद्याद्यज्ञम् ॥

शंभे द्विपानो कर्मणे व्यधारि बहुज्यसदृष्टुःखदद्रेऽजयन्ते ॥

न संयकं तक्तिरान्विते च तवानुरागो धरणेन्द्रराजे ॥ ८ ॥

॥ अर्थसादनाशासनार्णं त्रिष्टुभि इन्द्राद्याद्यज्ञम् ॥

• आशी मय्येन रिगतपाना मथ्ये नारांण विष्टुषिणा यो ॥ अनेन गहगद्वयमण्डिता सा म्यादिन्द्रवजा विष्टुष-
मण्डिता ॥ ॥ अर्थसादनाशासनार्णं त्रिष्टुभि इन्द्राद्याद्यज्ञम् ॥ ९ ॥

इति प्रज्ञो कर्मचमूरजेया समूलमुन्मूलितपुण्यराशिः ॥
 शहो उदासीनतया त्वयारम् जिता स्ववीर्येण जगत्पतीश ॥ ए ॥ •

॥ अर्थः शहो जगत्पतीश्वरः ॥

त्वत्पादसेवामकरन्दपूर्णम् त्वरुधानज्ञानृदयजातहृषम् ॥
 सतां हृदब्जं समुपैति सिद्धिर्मरन्दलोत्ताद् व्रमरीत्र पद्मम् ॥ १० ॥

॥ अर्थः शहो जगत्पतीश्वरः ॥

यत्प्रवृष्टपुण्यैरिह दुर्लभन्तत् विपच्छिलोच्चेदनवज्रपातम् ॥
 वीनात्रयैष्टेस्तममीक्षणम्मे जातं त्वदीयं शमसौख्यमुख्यम् ॥ ११ ॥

॥ अर्थः शहो जगत्पतीश्वरः ॥

कोपप्रवेशो न तवास्ति देव न रागलेशोऽपि च देव कुत्र ॥

• धुनिस्मोदं रिदुषां कोति रिचित्रोभा मनर्जगुम्भः । उपेन्द्रवत्सा कथिता कवीन्द्रने कस्य हृद्या भुवि सा
 नमिदा ॥ ९ ॥

अथेन्द्रवंशांशस्योत्पत्त्यादिदिशासरचरणिका ॥

नमस्सुधागुरुक्षुपतिपूजितक्रमः श्रीकेवलज्ञानविलोचनाञ्चितः ॥
त्वमीक्षते नाथ जगदथं सदा अतस्त्रिनेत्राय नमो नमोस्तु ते ॥ १५ ॥

॥ अथवन्दनासरचरणं विष्टुभिर्गाल्बनीष्टितम् ॥

गुम्स्वा गुम्स्वा जोज्यस्मारं चंघु तुम्सा दृप्ता नैव लोकाः कदाचित् ॥
जानास्ते ते त्वद्वचःपानकंन तुष्टेः पुष्टद्वारकाः शान्तचित्ताः ॥ १६ ॥
त्राना त्राना सर्वविश्वस्य चासि धृत्वा धृत्वा केवलं वर्तमानः ॥
जातस्तान त्वन्तु लोकोपकारी सेव्यो देव्यो नैव केषां जनानाम् ॥ १७ ॥
सारा धारा मेघधारेव वाचो रोहं रोहं सारसौगद्याखिवह्निम् ॥

स्नादिन्द्रंशाचरणाभिर्नाभिना नमदंशम्ययदावपूरिता ॥ विष्टुन्मनःकवमोदचन्द्रिका ग्यानांजापतिर्भुवि चापंग कुम्भैः १५

मारापारस्मेरदपैघिहन्त्री यस्य त्रस्यत्पापपराशिं नुमस्तम् ॥ ३७ ॥
 व्रान्त्वा व्रान्त्वा घोरसंसारदावे श्रान्ताः श्रान्ता जन्तवो देवदेव ॥
 नत्वा नत्वा स्वल्पद्राम्नोज्युग्मं हत्वा हत्वा कर्मसङ्घं विमुक्ताः ॥ ३८ ॥
 द्वारं द्वारं सर्वमोहान्धकारं कारं कारं सर्वपापप्रणाशम् ॥
 त्रय्यं नव्यं देव दत्से जनानाम् तारं तारं घोरसंसारवार्धः ॥ ३९ ॥

जितश्रमं जितारमानं जितामित्रं जितेन्द्रियम् ॥

जिनेन्द्रं जितदं नोमि जितमं तं जितामयम् ॥ ३१ ॥

सर्वसज्ज्ञानसम्पन्नं परब्रह्मप्रतिष्ठितम् ॥

देवेन्द्रपूजितं देवं वन्दे शङ्खेश्वरं वरम् ॥ ३२ ॥

सुवर्णकं तं धर्माणां सुवर्णञ्च विविग्रहम् ॥

• इतराष्ट्रजयो जितोशमर्दाभिः पिनाहदं म्नां तर्गा गन्धाना ॥ कुर्यान्त्रयं कस्य संश्रुयमाणा प्राप्तिः प्रोक्ता नास्तिनी
 कौर्दिवारः ॥ इदवर्णिका यथा । ५५५५ । ५५ । २० ॥

सुवर्णनीयचारित्रं सुवर्णवचनाकरम् ॥ २३ ॥
 सर्वदा धर्मपन्तारं सर्वदा धर्मदायकम् ॥
 धर्मेशं धर्मवर्माणं वन्देऽहं धर्मदेशकम् ॥ २४ ॥
 ज्वलज्वालावलीरक्तनासा ज्ञानासिनो नखाः ॥
 विभं निभन्तु देवेश पादपद्मोद्भवास्तव ॥ २५ ॥
 महोज्ञिः श्रीमद्भिर्भुवनमथ चोद्दीपयति यः
 यतः प्राप्ता धर्मः सुरतरुवरो मोक्षफलदः
 अग्रन्तैः संशान्तैर्विबुधजनत्रयं क्षितिपतिम्
 स्तुवे श्रीशङ्करं जिनवरमहन्तं प्रतिदिनम् ॥ २६ ॥
 जवारण्ये नृणां चिरमपि च सुत्रान्तमनसाम्
 सदा शान्त्यावासं तव सुखमहं नाथ शमदम्

॥ पदे सारं श्रुः स्वाहृष्टैः पञ्चमन्त्रा । मयं व्युः मत्प्रथ यत्र तद्विद्ध्यनुष्टुभम् ॥ २५ ॥

निरीह्यास्तक्रोधो ऽत्रवामिह तु संसारावापने
 यतः के च स्युर्नो अमृतजरमापीय विजराः ॥ २७ ॥
 सदा मोहोद्भ्रष्टकण्ठनपरस्य क्लितियते-
 र्व्यपारेका त्वेका समवसरणे गीस्त्व वरा ॥
 असारां व्याधारां त्रवजलनिमग्नां जिन धराम्
 समुद्यच्छन्ती सा सकलनरमोदा विजयते ॥ २८ ॥
 ज्वलत्काष्ठज्वालाघृततनुरद्भिर्दारसहितः
 प्रसादात्तैलभ्यादमरपद्वीं प्रापदथ सः ॥
 जनाः सर्वे धर्मे समजनिपताथ त्वदतुल-
 प्रजावप्रज्ञानात् प्रसितमनसः शान्तमतयः ॥ २९ ॥
 अमी पार्श्वधीशा विमलगुणजातान् विदधतू-
 पसर्गाणां सेना ज्वलद्वनलवन्नीतिजरदा ॥

अलक्ष्यासह्या वैर्बहुकलितदुःखानृनयनैः
त्रिलोकीं चिन्दाना शठकमठजाता समंसहि ॥ ३० ॥
सदा देवासैवान्त्यजत उपकाराय सहसा
यहूनां हूनानां क्लितलमलंकुर्वत इव ॥
जराजीर्णा दीर्णाः क्षपनजलतस्तेऽमृतशुभ्रजः
प्रसन्नाः संपन्ना यदुकुलत्रवारूपमतुलम् ॥ ३१ ॥
श्रीदेवासुरसंस्तुतक्रमयुगो नव्याब्जचानूदयः
श्रीदेवत्वमचिन्त्यशक्तिकलितः पापप्रणोदक्रमः ॥
आश्चर्यं प्रतिजाति यच्छिन्नपदे हूरेऽपि संस्थायको
नव्यानां विपदः करोपि विपदाः सत्सौख्यकल्पद्रुमः ॥ ३२ ॥

• भवेत्पूर्वं यस्यां याणार्चना मेन सुभगा । ततः पथात्रस्यात्सगणसहितो भेन कलिता ॥. रूपप्रग्नित्यावित्रे-
दिर विमलवर्णा स्पृष्टपत्न । प्रसन्नचित्तः

स्याच्छादामृतवापिणी। जगवती। यच्छकलानःस्यान्दन।
 गीःशृण्वन्नरनाकिलोकहृदयानंदाश्रुदानक्षमा ॥
 मुग्धान्तस्थितिकप्रमोहतिमिरवाते तु सूर्यप्रजा
 श्रीपार्श्वः स करोतु ऋष्यञ्जविनामानन्दवृद्धिं सदा ॥ ३३ ॥
 त्वन्नामस्मरणाद्भवन्ति विधवा व्याघ्रादयः प्राणिनः ॥
 त्रैलोक्यं स्ववलाजिजघरसुरिष्य यो दंढद्वयमानो दवः
 सोऽपि त्वत्स्मरणाद्धिमूढनरयत् किञ्चिन्न कर्तुं क्षमः ॥
 स त्वं वाञ्छितदायको विजयसे शङ्केश्वर श्रीप्रजो ॥ ३४ ॥
 अर्थवोत्तमताञ्जवच्च शिरसो यत्त्वन्नतेः साधनम्
 ह्रस्ती मे सफलत्वमञ्जलिक्वृतेराप्तौ जिनेशस्य ते ॥
 अर्थवोत्तमतां दधाति दिवसी मे प्राप्तपुण्योदयः
 इत्याद्वाद्दारेण नौम्यञ्जयदं शङ्केश्वरं सौग्यदम् ॥ ३५ ॥

मोहव्याप्तजगन्महोदयकृते त्यक्त्वा समृद्धिं पराम् ॥

त्वन्तीर्थङ्करकर्मशर्मकरणं धृत्वा स्ववोधात् ततः ॥

श्रीदीक्षां शिवसौख्यदूतिमधरः पश्चाच्छिवस्थानकं

केवद्वयेन करस्थितामलकवत् पश्यंस्त्रिलोकीं गतः ॥ ३६ ॥

॥ कविनामगर्भशक्रन्धः ॥

यस्मादाविरभूत् स्तुतागनवरोऽरिग्रामनीत्यत्ययः

शोभाढ्यो महितः शिवाय महतामानन्ददानां वरः ॥

विश्वव्याप्तत्रयार्त्तिनाशमतुलं यं प्राप्य लेने शुचिः

जय्या यस्य नमामि पार्श्वमनिशं तद्गर्मसेना तता ॥ ३७ ॥*

* सूर्याभे विलं बुधेति भवेत् पूर्वं मसंज्ञो गणस्तस्मात्स्यागणस्तत्र जगणस्सस्यत् ततोन्तरम् ॥ तस्मा-
स्य ततस्त एव यदि चेदेकेन गेनान्यतः । यस्मिंस्तत्कथितं विशुद्धमतिभिश्चादूर्लविक्रीडितम् । उदयाणि
नरयथा । ५५५ ॥ ५ । ५ । ५५५ । ५५ । ५ ॥ ३७ ॥

॥ मृत्युलोत्रनामगर्भो वीजपुत्रप्रकल्पः ॥

जय शंस्यलसद्वाद जय खेचरसौग्यद ॥

जयेश्वर यशोहाद जयारं विजयप्रद ॥ ३७॥

॥ मृत्युलोत्रनामगर्भो वीजपुत्रप्रकल्पः ॥

जय शस्यगुणश्रीक जय खेदप्रजेदक ॥

जयेश्वर शिवश्रीक जय रम्ययशोऽधिक ॥ ३८॥

अथ मे सफला सूक्तिः अथ मे सफला मतिः ॥

अथ मे सफलं जन्म अथ मे सफलं फलम् ॥ ३९ ॥

इत्येवं स्तुतित्रियशो विजयइत्याख्येन शिव्याणुना

श्रीमन्नेमिबिजोः पदाम्बुजयुगध्यानप्रज्ञावात् स्तुताः ॥

श्रीशङ्खेश्वरमण्डनाः क्वितितले नव्यावलीसेविताः

सन्तापन्तु हरन्तु नव्यं च विनां पार्श्वार्थि राजाः सदा ॥ ४१ ॥

धीनिमीश्वरसूरिराज्यसमये नाड्रे सिते पञ्चमी-

सिध्यां नावपुरेऽनयन्मम धरो यत्नः स एव प्रजोः ॥

धीनिमीश्वरसदुरोः पदयुगध्यानप्रसादाद्वरं

साफल्यं समवाप पापहरणः प्राप्तप्रमोदावहः ॥ ४२ ॥

॥ इति धीनिमीश्वरसूरिराज्यसमये नाड्रे सिते पञ्चमीसिध्यां नावपुरेऽनयन्मम धरो यत्नः स एव प्रजोः पदयुगध्यानप्रसादाद्वरं साफल्यं समवाप पापहरणः प्राप्तप्रमोदावहः ॥ ४२ ॥

॥ समाप्ता ॥

॥ श्रीचतुर्विंशतिजिनेभ्यो नमो नमः ॥

॥ भगवद्भयः श्रीमद्विजयनेमिपूरीभरेभ्यो नमो नमः

अथ स्तुतिकल्पलतायां द्वितीयस्तवके

त्रिविधनापगर्भच्छन्दोमयमुत्तक-

श्रीपार्श्वजिनेभ्यस्तवके

॥ श्रीपार्श्वकं द्वितीयं स्तोत्रम् ॥

अपेकादगाक्षरणं विष्टुभि बन्धुतम् ॥ (कुत्रविष्टु दोषकमित्यपि)

पार्श्वजिनं प्रवर्ज्जीतिनिरासम्

मायिकपाशविनाशनदक्षम् ॥

॥ अथ द्वादशाक्षरचरणं जगत्यां तामरसदृशम् ॥

(अजिनवतामरसमित्यन्यत्र)

सुरहृदयाखिनिपीतमरन्दो-
पमशुभ्रदेशनवाचमुदारम् ॥
कक्षुपनिदाघहरं जनताया-
स्तव मुखतामरसं जिन जीयात् ॥ ४ ॥ •

अथ त्रयोदशाक्षरचरणमतिजगत्यां मवोधितादृशम् ॥

(पञ्चुजापिणीत्यपि अन्यत्र) .

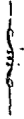
परिच्रूतमानसतथा मनोजुवा
हृतधर्मशेषवधिवयावशरीरिणः ॥

• नगणविस्मास इतः परमेव । जगणनिवन्धकृतिः मुञ्जगा च ॥ जयति ततः परमेव जकारो यमणयुतो यदि
तामरसं त्व ॥ छट्पणिका यथा । ॥ १५ । १५ । १५ । १५ ॥ ४ ॥

तेनाकल्पमिहाश्रयन्तु सुधियः श्रीपार्श्वनाथं जिनम्
सद्धर्मप्रतिपन्नजावनगरे स्तुत्यं वरं श्रेयसे ॥ १० ॥

श्रीपार्श्वस्तवनं पठन्ति ध्रुवि ये ते प्राप्तपुण्याशया
लोकाः श्लोककदम्बपुष्पकक्षिता धर्मद्रुमाः सर्वदा ॥
श्रीमन्नीतिफला जवन्ति विनयप्रोद्भूटभूषाश्रमम्
कल्याणावस्त्रिवस्त्रिष्टनकृतञ्चायाः सुसेव्याः सताम् ॥ ११ ॥

इति श्रीचयुमती द्वाारायपाणकीर्त्तित्तन्नागभ्येष्टिनापरन्वारित्रमूर्त्तिभक्तकष्टदुमश्रीविजयनेमिगृरिपादारविन्दमकरन्द-
न्विलमिन्दिनायमानयसौविजयमुनिष्ठतायां स्तुतिकष्टपद्मतायां छितीयस्त्वक्के विविनामार्गजन्तन्दीपप-
मुक्तकश्रीपार्श्वजिनेभराष्टकं समाप्तिजन्तम् ॥ ० ॥

श्री चतुर्विंशतिजिनेश्वरेभ्यो नमः ॥

जगद्वन्द्व्यः श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

अथ स्तुतिकल्पलतायां द्वितीयस्तवके प्रथमैकवचनान्तपदैः

श्रीचिन्तामणिपार्श्वनाथस्तवनप्रारम्भः ॥

श्रीचिन्तामणिपार्श्वार्ष्टकं तृतीयं स्तोत्रम्.

श्रीचिन्तामणिपार्श्वनाथममरस्तुत्यक्रमाभ्योरुहम्
दर्पोद्दामकरीन्द्रकुम्भदलनप्रख्यातकण्ठीरवम् ॥
क्रोधभूरभुजङ्गवर्गिलनश्रीवैनतेयोपमम्
स्तोष्येऽहं प्रथमान्तशब्दनिवहैरकल्यसंगजितैः ॥ १ ॥

जयत्यखिलाश्वेचरप्रधरमौलिरत्नप्रजा-
प्रज्ञासितपदाम्बुजप्रचलरेणुपुञ्जेन्द्रः ॥
निरस्तजनमानसप्रजवदप्यकाडम्बरः
प्रभृतकरुणारसप्रसरणस्स चिन्तामणिः ॥ २ ॥
जयत्यलुलविक्रमप्रदृतमानमायानल-
प्रजातत्रवरीगकप्रशमनप्रजाताक्षरः ॥
विपद्त्रजधराधरोद्बलनवज्रपातस्मृतिः
प्रभृतकरुणारसप्रसरणस्स चिन्तामणिः ॥ ३ ॥
जयत्यधजरोद्भवत्यलुलःखदायानल-
प्रदूनजविमानसप्रशमदानधाराधरः ॥
विमुञ्जनवमहिकाकुक्षुममित्रकीर्तिप्रजः
प्रभृतकरुणारसप्रसरणस्स चिन्तामणिः ॥ ४ ॥

जयस्यमरदीर्घिकाजलजजालगर्वापह-
 प्रसृत्वरविलोचनप्रशमितोमपापज्वरः ॥
 प्रमोहरजनीशतरूपणवाक्यजानूदयः
 प्रभ्रूतकरुणारसप्रसरणस्स चिन्तामणिः ॥ ५ ॥
 जयत्यवनिसंस्थिताखिलकुसृष्टिवादप्रथा-
 निरस्तत्रविसन्मतिप्रवलदानकल्पद्रुमः ॥
 प्रनीपणजयार्णवप्रवलकर्णधारक्रमः
 प्रभ्रूतकरुणारसप्रसरणस्स चिन्तामणिः ॥ ६ ॥
 जयत्यसमसद्द्युतिप्रकरसारपीयूषक-
 प्रसिध्नकृतावनिप्रवलशान्तिप्रसङ्गक्रमः ॥
 सुधासमसमुच्छलच्छचनजातवेगोद्भुर-
 प्रभ्रूतकरुणारसप्रसरणस्स चिन्तामणिः ॥ ७ ॥

जयत्यजितधिकमप्रवरदन्तवेगो ह्यवत
समप्रकक्षुपद्युमोहजनहसदन्तावसः ॥
समस्तबुवनोदयप्रथमेवेनेतेयारयः
प्रभृतकरुणारसप्रसरणस्स चिन्तामणिः ॥ ७ ॥

जयत्युरुगुणायक्षिप्रमितचित्रमुक्तामल्ल
प्रकाशिचरणायगत्युद्धिनगुरुजनागमः ॥
अचिन्त्यचरितोऽज्यक्षज्यवननासपद्मन्त्रविः
प्रभृतकरुणारसप्रसरणस्स चिन्तामणिः ॥ ८ ॥

अथानुष्टुभधनेन धृत्यनामगर्भां शीतशुभ्रकन्तः ॥

जय चिन्तात्रजोऽकार जय तापहरोऽक्षुर ॥
जय मन्युपुंसंहार जयोऽग्निाकस्तुतसंभार ॥ १० ॥

अथ शार्दूलविकीर्णितवृत्तेन कविनामगर्भश्रवण्यः ॥

॥१३॥

यः सौख्यं विदधाति न्नव्यन्नविषु प्रौढप्रतापोदयः
शोकं हन्ति स सर्वभूतत्रयसंहारो विहारो गिराम् ॥

विज्ञानप्रसुवां सुरेन्द्रत्तरसंपूज्योमहर्षिः सदा
जन्तुकोधशमः शिवाय न्नविनां न्रूयात् स चिन्तामणिः ॥१३॥

श्रीनेमीश्वरसूरिराज्यसमये न्नव्यारविन्देनन्ना-
विच्छत्कैरवचन्द्रिका समजनि प्रौढप्रभावस्मृतेः ॥
तस्यैवानुद्वतेजसो मम गुरोरेषा स्तुतिः पावनी
यावन्मूर्ध्मिरतो धराधरधरा तावज्जनैः पञ्चताम् ॥ १२

एनां पार्श्वगुणप्रवाहकणिका बोधेन धर्मद्रुम
प्रोद्धासामदशान्तिवारिधिसरप्रोच्छर्षिणी मानवाः

अज्ञेनापि मया कृतां नष्टां नोः किं वृद्धितः पावको
मूढेनापि न तार्णकूटदहने प्रोढप्रजावो नवेत् ॥ १३ ॥

एषा यशोविजयसंकृता तनोतु

मोदन्नवा बुधजनस्य किमस्ति तेन ॥

श्रीपार्श्वपादयुगले तु समर्प्यमाणा

पापानि सर्वत्रविनाशिद्दुर्निव्यतीद्दु ॥ १४ ॥

श्रीनेमिसूरिपादाब्जप्रजावविहिता स्तुतिः ॥

पठयमाना सदा श्रूयत्सर्वकल्याणकारिणी ॥ १५ ॥

निजस्फुरच्छान्दविदारितपावणरुप्रचण्दरत्नवर्णवर्षवतमहापंशामृतमंकरुचिर्द्विनव्यजविहृदयद्रुमानिशार्धद-

जिनोपक्रमुद्गानदानसिद्धान्तमारकारणयज्ञानार्णवप्रथीमिच्छिजनमिष्ट्रीभरपादपङ्कजमिसिन्द-

यशोविजयमुनिना विगचितायां स्तुतिरूपसतायां यथैकैकतान्तापदमन्दञ्जितप्रतीचिन्ता-

पण्डिपाभाष्टकं तृतीयं स्तोत्रं

समाप्तम् ॥

श्रीचतुर्विंशतित्रिंशदंग्यो नमो नमः ।
नगरद्वयः श्रीषड्दत्तयन्त्रेपियुरीश्वरंग्यो नमो नमः ।

अथ द्यूत्रिक्रमसप्ततार्यां द्यूत्रीयस्त्रिके
प्रसंगन्वद्वितीयान्तर्गदः श्रीदादापार्थनायस्त्रिक्रमसप्ततार्याः ॥

दादापार्थाष्टकं तृतीयं स्तोत्रम्

त्र्यकारान्तद्वितीयान्तपदर्याप्तगौरवैः ॥

म्याये दादानिधं पार्थ्वं श्रेयसप्रशमकारिणम् ॥ १ ॥

धावतारं शुनसम्प्रचारं नवाद्धिपारं शिवसौख्यकारम् ॥

धुनिसप्ततारं विबुधैरमारं कुबोधवारं जगदेकसारम् ॥ २ ॥

शं जगन्नामधीशं जराद्विशीशं सुखमित्रं जशम् ॥

सेताशं द्युनिजास्रकीशं थलोनपाशं कृतशान्तिवशम् ॥ ३ ॥

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

त्रिभ्रप्ररोपं कृतकर्मशोपं दयाप्रपोपं इतवृद्धिदोषम् ॥
 यशःप्रचूपं सुवचारिचयं कृतप्रतोपं शुभमार्गशोषम् ॥ ४ ॥
 गतप्रशोकं शुभवह्निसकं चन्द्रप्रजाकं सुखमुज्जिताद्रम् ॥
 वित्राणमेकं गतमोहरेकं गतारिनीकं सहनीयजाकम् ॥ ५ ॥
 श्रवथजेदं सकलार्थवेदं त्रिमुक्तवेदं परिबोधनाद्रम्
 चवामयोदन्तविनेदिवादं कल्याणकादम्बपयोदनाद्रम् ॥ ६ ॥
 श्रतुद्व्यदेहं गुणशिशोहं धर्मप्ररोहं सततक्षिरीहम् ॥
 ज्ञानैः सुधाहंकृतिसम्प्रदाहं कृपाप्रवाहं दधतं विद्राहम् ॥ ७ ॥
 सर्वकगेयं गुणतो ह्यमेयं दन्तप्रदेयं परिमुक्तेह्यम्
 कामाद्यजेयं परिचिन्त्य कायं त्रिमुक्तमायं ह्युपदेशायाम् ॥ ८ ॥
 ज्ञानप्रदानं क्लृपावदानं लोकत्रयव्यापियशोचितानम् ॥
 संवण्डितोद्यन्मदकाममानं दादाजिधं पार्श्वजिने स्तवीमि ॥ ९ ॥

अप्रतिः कुम्भम्

धीचतुश्शान्तित्रिनेश्वरयो नमोनमः
नागरक्षयः धीमच्चिजपेनेमिसुरीश्वरैर्यो नमोनमः ।
अथ स्तुतिरूपसप्तम्यां तृतीयस्तवके
अस्यगन्तव्दिनीयान्तर्पदः धीदादापार्श्वनाथस्तवनमारम्भः ॥

दादापार्श्वान्तकं तृतीयं स्तोत्रम्

अकारान्तद्वितीयान्तपदैरर्थास्तगौरवैः ॥
स्तोत्रे दादात्रिधं पार्श्वं द्वेशप्रशमकारिणम् ॥ १ ॥
कृपावतारं शुभसम्प्रचारं तत्राद्विपारं शिवसौख्यकारम् ॥
कृतोपचारं विबुधैरमारं कुबोधवारं जगदेकसारम् ॥ २ ॥

श्रीचतुर्विंशतिजिनेश्वर्यो नमोनमः

नगवज्रयः श्रीषड्विजयनेमिसूरीश्वर्यो नमोनमः ।

अथ स्तुतिकल्पसतायां तृतीयस्तवके

अकारान्तद्वितीयान्तपदैः श्रीदादापार्श्वनाथस्तवनभारुचः ॥

दादापार्श्वान्तकं तृतीयं स्तोत्रम्

अकारान्तद्वितीयान्तपदैर्यासगौरैः ॥

स्तोत्रे दादाजिधं पार्श्वं द्वेशप्रशमकारिणम् ॥ १ ॥

कृपावनारं शुभसम्प्रचारं प्रवाञ्छिपारं शिवसौख्यकारम् ॥

कृतोपचारं विबुधैरमारं कुवोधवारं जगदेकसारम् ॥ २ ॥

कृतोपदेशं जगतामधीशं जराह्वीशं मुखमित्रजेशम् ॥

प्रजासिताशं बुत्तिजालकीशं अलोत्रपाशं कृतशान्तिवेशम् ॥ ३ ॥

त्रिप्ररोपं कृतकर्मशोपं दयाप्ररोपं हृतबुद्धिदोषम् ॥
 यशःप्रचूर्पं सुधवारिर्षपं कृतप्रतोपं शुनमार्गघोषम् ॥ ४ ॥
 गतप्रशोकं शुजवद्विसेकं चन्द्रप्रताकं सुखमुज्जिताद्रम् ॥
 वित्राणमेकं गतमोहरेकं गतारिनीकं मङ्गनीयनाकम् ॥ ५ ॥
 श्रवधजेदं सकलार्थवेदं विमुक्तवेदं परिबोधनाद्रम्
 ज्ञवामयोदन्तविनेदिवादं कल्याणकादम्बपयोदनाद्रम् ॥ ६ ॥
 श्रतुल्यदेहं गुणराशिगेहं धर्मप्ररोहं सनतञ्जिरीहम् ॥
 ज्ञानैः सुधाहंकृतिसम्प्रदाहं कृपाप्रवाहं दधतं विदाहम् ॥ ७ ॥
 सर्वकगेयं गुणतो ह्यमेयं दन्तप्रदेयं परिमुक्तदेहम्
 कामाद्यजेयं परिचिन्त्य कायं विमुक्तमायं ह्युददेशायम् ॥ ८ ॥
 ज्ञानप्रदानं कञ्चुपावदानं लोकत्रयव्यापियशोधितानम् ॥
 संवण्डितोद्यन्मद्रकाममानं दादानिधं पार्श्वजिनं स्तवीमि ॥ ९ ॥

अष्टनिः कुम्भम्

अथोपजातिवृत्तेन स्तुत्यानामगर्जो वीजपूरकभवन्धः ॥

अतुल्यदानं गुणिलोकसारं अर्च्यं विदाहृङ्कृतकर्मपारम् ॥

अधौघजेदं स्मरदाहृहारं अञ्जास्यपाश्र्वं प्रणमाम्युदारम् ॥ १० ॥

अथातुष्टुवृत्तेन स्तुत्यानामगर्जो वीजपूरकभवन्धाः ॥

जय दारिद्र्यसम्पात जय दानवपूजित ॥

जय पार्थिवशत्रात जय श्वःश्रेयसा तत ॥ ११ ॥

यः श्रीसौरव्यनिमग्नचित्तकलिनः सम्प्राप्तयापव्ययः

शोभाधाननिधानकायललितो वीलायुहै ब्रह्मणः ॥

विख्यातः सकलावदातचरिर्धर्मद्रुमारामको

जन्तुक्लेशतृणौघदावदहनो दादाख्यपाश्र्वोऽज्जतात् ॥ १२ ॥

श्रीनेमीश्वरसूरिराज्यसमये तस्य प्रजावप्रथा-

ध्यानोन्मूलितमोहसन्तमससन्दोहेन पार्श्वस्तुतिः ॥

प्राज्ञानन्ददा यशोविजय इत्यारव्यावता साधुना
 एषा निर्मितिमाप्य नव्यजनतापापं जिनत्तु ह्युत्तम् ॥ १३ ॥
 श्रीपार्श्वस्तवनं श्रणन्ति हृदये सन्ध्याय दादाजिधं
 पार्श्वं ये शिववह्निरोहजखदं ते प्राप्तपुण्योत्कराः ॥
 नव्या वैजवचक्रवालकसिता धर्माद्विवालोत्थित-
 त्तमश्रीस्रतिकामहोदयफलप्राप्त्या कृतार्थां भुवि ॥ १४ ॥
 प्राज्ञस्तोममुकर्णमोदजननी नव्यावलीकन्धरा
 मुक्तालीव मनोहरा विजयिनी लोके चमत्कारिणी ॥
 नव्यैर्वैभवंदृष्ट्वाञ्छनपरैः सम्भूतयमाना निशाम्
 यावच्चन्द्रदियाकरम्बितनुतात् संस्फीतिमेपा स्तुतिः ॥ १५ ॥
 इति प्रसंस्तुतः पार्श्वो नेमिसूरिप्रसादतः ॥
 शिवाय नव्यजीवानां श्रूयात् सम्भ्रूतिवारकः ॥ १६ ॥

न विद्यन्ते स्वरा यत्र इकाराद्या बुधेश्वर
पदेरेवंविधैः स्तोत्रे पार्श्वं ज्ञात्राजिधानकम् ॥ २ ॥

युग्मम्

सारं त्रयापारपयःप्रतारयानं जगज्जन्मजराप्रणाशम् ॥
आनन्दकन्दप्रजवप्रवादं ज्ञात्राख्यकं पार्श्वमहं प्रपन्नः ॥ ३ ॥
मार्त्तून्यकारं हूनमानसारं पापापहारं गतकर्मचारम् ॥
सन्त्रासवारं मदपाशहारं ज्ञानाख्यकं पार्श्वमहं प्रपन्नः ॥ ४ ॥
ज्ञातार्यज्ञाज्ञं जनयारपालं सर्वाहदानं सकलप्रकान्तम् ॥
मायानक्षत्रातजस्रप्रयातं ज्ञात्राख्यकं पार्श्वमहं प्रपन्नः ॥ ५ ॥
आमप्रणाशं वरदानदक्षं दग्धामयत्रातत्रलापकहम् ॥
नष्टान्तरासहूनप्रपक्षं ज्ञात्राख्यकं पार्श्वमहं प्रपन्नः ॥ ६ ॥
शश्वत्प्रजप्यं सततं प्रकाम्यं ब्रह्मप्रदानं पुरुषप्रधानम् ॥
पगन्नशकं गनपाशचकं ज्ञात्राख्यकं पार्श्वमहं प्रपन्नः ॥ ७ ॥

माद्रूप्यमालं सकलप्रपालं प्रकान्तनालं गतगर्हिकालम् ॥

अस्तप्रपञ्चं प्रवराप्यवाचं ज्ञात्वाभ्यकं पार्श्वमहं प्रपन्नः ॥ ७ ॥

अज्ञानकाननयनञ्जयमातमद्यं मागन्धकारशमनप्रवलाकिकल्पम् ॥

संसागिच्यण्डगददन्धसमप्रनाचं वाजाभ्यपार्श्वमहमामहूरं प्रपन्नः ॥ ८ ॥

सत्पादपङ्कजपरागकपावनदसं स्फारापपाशवचनत्रजराजववलम् ॥

कर्माशयद्वेषणद्वन्द्वधवरापवर्गं नाताग्यपार्श्वमहमामहूरं प्रपन्नः ॥ १० ॥

॥ अथ मृत्युनामगर्भो बीजगुरुकल्पकः ॥

जगन्नास तमोद्धार जनज्ञानकरेश्वर ॥

जय मारमदोद्धार जय देव शमाकर ॥ ११ ॥

॥ अथ क्विनामगर्भकल्पकः ॥

यः स्वरे रमते गुणैर्द्वैतमदः पार्श्वः प्रजावोदयः ।

शोषः कर्मचयस्य बोधितजनः कट्याणकेलीग्रहम् ॥

विश्वश्रेष्ठगुणः प्रकाशितमहत्सिद्धान्तसारगमः ।
 जन्तून्कारकरो वरः कृतपदो निर्वाणगेहृष्यतात् ॥ १२ ॥
 श्रीनेमिसूरिस्त्रिमात्राज्ये यशोविजयसाधुना ॥
 रचिता स्तुतिराकव्यं पत्रयतां सर्वकामदा ॥ १३ ॥
 जणनि सुधियः स्तोत्रमेतत्याश्रंस्य ये नुवि ॥
 ते वैभवचरा यान्ति महोदयफलं परम् ॥ १४ ॥
 प्राज्ञानन्दपदं स्तोत्रमेतन्न्यसुखावहम् ।
 पत्रयमानं जनेः सर्वैर्युञ्जि प्राप्नोतु सर्वदा ॥ १५ ॥

इति श्रीकवियण्डिनकुल्युद्धदयसरमीन्द्रभृङ्गायपाणवल्कलिक्रन्दुपमकम्पननिरोधसुसायुजननिविरिशुद्धाय
 श्रीमद्विजयनेमिपूरीभरचरणनरणयज्ञाविजयिगिचिनायां स्तुतिचन्द्रलतायां वृत्तीयस्वयंके इत्यगदि
 स्वरगिरिकागान्पदकदम्बपगभाषाशाब्दिकं श्रीमद्विजयनेमिपूरीभरप्रसादात्ममात्मम् ॥

॥ श्रीचतुर्विंशतिजिनेश्वरेश्यो नमो नमः ॥

॥ नगवज्रयः श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वरेश्यो नमो नमः ॥

॥ अथ स्तुतिकल्पद्वयायां चतुर्थस्तवके ॥

स्तम्भनपुरपतिपार्श्वनाथस्तवनप्रारम्भः

॥ श्रीस्तम्भनपार्श्वनाथस्य पञ्चमं स्तोत्रम् ॥

यदर्शनं नवगदग्रशामामृतौघं यस्य स्मृतिहृदयमोहृतमोपहृन्त्री ॥
बन्दारुकल्पतरुशाखिवरं तमीशं श्रीस्तम्भनाधिपतिपार्श्वमहं स्तवीमि ॥ १ ॥
पार्श्वं नवार्त्तिशमनं तमनन्तबोधं रोधं समग्रदुरितस्य धियः प्रबोधम् ॥
धर्म्योपदेशवचनैरनिशं ददानं श्रूयो नमामि कृतकर्मकुलावदानम् ॥ २ ॥
धन्योऽस्मि सुन्दरपदामृतमास्त्रवन्ती यत्कर्णसन्निधिमवाप्य तवोक्तिदेवी ॥
पापापहा विमलबोधविधानदक्षा मातेव यावति कुञ्चिपत्प्रसङ्गात् ॥ ३ ॥

धन्योऽस्मि दुःसहविपत्पतितस्य मेऽथ वाणी त्वद्रीयचरणस्तुतिरागिणी यत् ॥
 उक्त्वा सकृत्तव कृपामय नाम लोकः कल्याणराशिमनुविन्दति त्रागगम्यम् ॥४॥
 धन्योऽस्मि मोहृतमसान्धहृशोऽपि यस्य बुद्धिस्तव क्रमयुगं यदुपाश्रयन्ती ॥
 कल्याणसम्पदमवाप्य भवापवर्गयोग्या न विप्यति कृपावरुणालयेयम् ॥ ५ ॥
 धन्योऽस्मि यत्तव पदाम्बुजचक्रिरक्ता इन्द्रेन्द्रेन्द्रमणीव पयोजसक्ता ॥
 सन्मुक्तिमार्गमकरन्दरसाजितृता मन्ये न विप्यति मतिर्मम नातिहता ॥ ६ ॥
 मन्ये कपायवडवानलतापतसादस्मन्मनःसरणिः स्वलितप्रचारा ॥
 निर्गत्य गौः समन्निवेक्ष्यति पार्श्वनाथचेतः कृपामृतरसौघनितान्तनीतम् ॥७॥
 यच्चानुचापलमहं प्रलपामि मोहप्रस्तोऽप्यलङ्घ्यन्नव एव शिवाय नाथ ॥
 तत्रापराध्यति कृपामय तावकीनशान्त्यादिरेव न किमिच्छति मानवोऽयम् ॥८॥
 चित्रन्वतीव मम जाति कृपावतार निष्किञ्चनोऽपि फणिना परियेवितोऽपि ॥
 सर्वोपसर्प्यपदवीन्न जहासि नाथ श्रीपार्श्वदेवं नरकिञ्चरवन्धपाद ॥ ए ॥

श्रीचतुर्विंशतिजिनेश्वर्यो नमोनमः

नगवज्रयः श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वर्यो नमोनमः ।

अथ स्तुतिकल्पसूतायां तृतीयस्तवके

अज्ञानादिनीयान्पदः श्रीदादापार्श्वनाथम्बनभारम्भः ॥

दादापार्श्वान्तकं तृतीयं स्तोत्रम्

अकारान्तद्वितीयान्तपदैरर्थासगौरवैः ॥

स्तोत्रे दादात्रिधं पार्श्वं क्लेशप्रशमकारिणम् ॥ १ ॥

कृपावतारं शुभसम्प्रचारं जत्राद्विपारं शिवसौख्यकारम् ॥

कृतोपचारं त्रिधैरमारं कुबोधवारं जगदेकसारम् ॥ २ ॥

कृतोपदेशं जगतामधीशं जराद्विवीशं मुखमित्रनेशम् ॥

प्रजासिताशं युतिजासकीशं श्लोत्रपाशं कृतशान्तिवेशम् ॥ ३ ॥

विद्वत्प्ररोपं कृतकर्मशोपं दयाप्रपोपं हृतबुद्धिदोषम् ॥
 यशःप्रभ्रुपं सुखवारिवपं कृतप्रतोपं शुभमार्गयोपम् ॥ ४ ॥
 गतप्रशोकं शुभचक्षुसेकं चन्द्रप्रभाकं सुखमुज्ज्वलनाद्रम् ॥
 विव्राणमेकं गतमोहरकं गतारित्रीकं महनीयजाकम् ॥ ५ ॥
 श्रव्यचेदं सकलार्थवेदं त्रिमुक्तवेदं परिवांभ्रनादम्
 नगामयोदन्तविज्ञेदिवादं कल्याणकादम्बपयादनादम् ॥ ६ ॥
 भाग्यगणपेदं गुणराशिगंहं धर्मप्ररोहं सततद्विरीहम् ॥
 शोभेत्सुभाहकृतिसम्प्रदाहं कृपाप्रवाहं दधतं विद्राहम् ॥ ७ ॥
 रश्मिकर्णेन गणतो जगमेयं दन्तप्रदेयं परिमुक्तहेयम्
 कागासजोष परिनिपत्य कायं त्रिमुक्तमायं ह्युददेशवायम् ॥ ८ ॥
 ज्ञानप्रदानं कञ्जुपापदानं लोकत्रयव्यापियशोवितानम् ॥
 संवण्डितोपन्यासकामगानं प्राशान्तिधं पार्श्वजिनं स्ववीमि ॥ ९ ॥

॥ श्रीचतुर्विंशतिजिनेश्वर्यो नमो नमः ॥

॥ जगद्गण्यः श्रीमद्धिजनेमिसुरीश्वर्यो नमो नमः ॥

॥ अथ स्तुतिकल्पज्ञतायां चतुर्थस्तवके ॥

स्तम्भनपुरपतिपार्श्वनाथस्तवनप्रारम्भः

॥ श्रीस्तम्भनपार्श्वनाथस्य पञ्चमं स्तोत्रम् ॥

यदर्शनं जगदग्रशमामृतौघं यस्य स्मृतिर्हृदयमोहृतमोपहृन्त्री ॥
वन्दारुकल्पतरुशाखिवरं तमीशं श्रीस्तम्भनाधिपतिपार्श्वमहं स्तवीमि ॥ १ ॥
पार्श्वं जगत्तिशमनं तमनन्तवोधं रोधं समग्रदुरितस्य धियः प्रबोधम् ॥
धर्म्योपदेशवचनैरनिशं ददानं भूयो नमामि कृतकर्मकुलावदानम् ॥ २ ॥
धन्योऽस्मि सुन्दरपदामृतमास्त्रवन्ती यत्कर्णसन्निधिमवाप्य तवोक्तिदेवी ॥
पापापहा विमलवोधविधानदक्षा मातेव यावति कुबुद्धिषिपत्प्रसङ्गात् ॥ ३ ॥

धन्योऽस्मि दुःसहवित्पतितस्य मेऽथ वाणी त्वदीयचरणस्तुतिरागिणी यत् ॥
 उक्त्वा सकृत्तव कृपामय नाम लोकः कल्याणराशिमनुविन्दति वागगम्यम् ॥४॥
 धन्योऽस्मि मोहृतमसान्धशोऽपि यस्य बुद्धिस्तव क्रमयुगं यदुपाश्रयन्ती ॥
 कल्याणसम्पदमवाप्य भवापवर्गयोग्या ज्ञविष्यति कृपावरुणालयेयम् ॥ ५ ॥
 धन्योऽस्मि यत्तव पदाम्बुजजक्तिरक्ता इन्दिन्दिरेन्द्रमणीव पर्योजसक्ता ॥
 सन्मुक्तिमार्गमकरन्दरसाजितृता मन्ये ज्ञविष्यति मतिर्मम नातिहता ॥ ६ ॥
 मन्ये कथायवडवानलतापतसादस्मन्मनःसरणितः स्वहितप्रचारा ॥
 निर्गत्य गौः समन्निवेक्ष्यति पार्श्वनाथचेतः कृपामृतरसौघनितान्तज्ञीतम् ॥७॥
 यद्यादुचापलमहं प्रलपामि मोहप्रस्तोऽप्यलङ्घ्यन्नव एष शिवाय नाथ ॥
 तत्रापराध्यति कृपामय तावकीनशान्त्यादिरेव न किमिच्छति मानवोऽयम् ॥८॥
 चित्रन्वंतीव मम ज्ञाति कृपावतार निष्किञ्चनोऽपि फणिना परियेवितोऽपि ॥
 सर्वोपसर्प्यपदवीञ्ज जहासि नाथ श्रीपार्श्वदेव नरकिञ्चरन्ध्रपाद ॥ ९ ॥

दग्धोऽस्मि शोकद्रुतजोजनहेतिजालेरन्तस्थितैर्विगलितप्रतिजोऽतिजीतः ॥
 एवंविधस्य कथमीश ममात्रिस्तु वाणी तृणीकृतमनोजवदर्व्यं पार्श्वं ॥ १० ॥
 क्रन्दाभ्यथो किमपि देव पुरस्तवेश घोरपडुद्धरणकारण कातरारमा ॥
 कामानलज्वलितमोहवनस्थितम्मां श्रीपार्श्वनाथ विनिज्ञालय माविलम्बम् ॥ ११ ॥
 आक्रन्दमार्त्तमवधारय कर्णदेशे कोऽन्योऽस्ति घोरजववारिधिकर्णधारः ॥
 त्वनोऽनुकम्पितजगत्रय पार्श्वनाथ पुण्यौघवर्षणपयोधरदर्शनह ॥ १२ ॥
 अस्माद्दशैरशुचिभिः परिकल्पितानि किञ्चादुचापसवचंसि विनोदयन्ति ॥
 चित्तन्तवामरवधूललितेऽप्यनीहैः किं सारमेयलडितानि समाद्रियन्ते ॥ १३ ॥
 यद्वा बिभूढवचनान्यपि न प्रसादमुत्पादयन्ति किमु ते करुणामृताब्धेः ॥
 प्रस्ताहारं शिशुवचः किमु नो करोति प्रीतिं पितुर्भुवननाथनतांघ्रिपद्म ॥ १४ ॥
 अर्थप्रथात्रिरहितेरपि सुग्धदीनवाग्भ्येषथा इवति मानसमुद्घुणस्य ॥
 तद्धन अरिगुणसत्कविवाक्प्रबन्धैः प्रव्यज्यमानरसत्रावविज्ञासरम्भैः ॥ १५ ॥

पूर्वमयाऽऽजमचायि यदीश कर्म त्वयादत्तकिद्वदरकमनाः किमस्मि ॥
 यद्वा कृतं सुबहुपुरायचयं यदान्तः किं दद्वते विपुत्रशोकधनञ्जयेन ॥ १६ ॥
 ध्याराधनान्तव विधाय मनो ममाभूत कुत्रापि जन्मनि दृढानुशयास्तु देव ॥
 सर्वं कृशोज्ज्वलगुणादिपवित्रनृत्यं जातं कथन्त्वपरया मम वन्ध्यमेव ॥ १७ ॥
 मानुष्यपोतमधिगम्य चिरेण नाथं सन्तारकं दृढकृपानरणं नयन्तम् ॥
 प्राप्य प्रतीतिरजवन्मम यस्य चादं नत्तुं बुडे यदि तदापयशस्तु कस्य ॥ १८ ॥
 सेवापरेषु विजयो ब्युपकारकेषु कुर्युः प्रसादमिति भैव विचित्रमत्र ॥
 सन्तस्त्वपात्रमनुजेऽवपि निशिदानं चेतः कृपाभृतनगार्डमुदावृद्धन्ति ॥ १९ ॥
 तस्माद्गिरस्तनिग्विशोदयसाधनम्मां खिन्नात्मकं विद्वतवृत्तमनात्मवश्यम् ॥
 सीदन्तमीश्वर कृतान्तजयादजीतिदानेन सत्त्वरमिहानुगृह्णाण देव ॥ २० ॥
 त्वां नीनिमान् नजति यः स जवल्पनीतिमुक्तस्स येन दृढः प्राज्ञः स जवान्ममुस्तः ॥
 रक्तस्स तेऽपचितयेऽपचितिन् धत्ते कृत्वानतिं जिन किमुन्नतिमानदृष्टो ॥ २१ ॥

स्वापो विदून्मनसो निशि मे दुरापः निर्दाह् द्यास गमयामि कदा सदाहः ॥
 प्रायस्व मान्तव यशं जिन शान्तिसिक्तकस्माद्धिजोऽस्यपरुषो मयि कर्कशस्वम् २२
 किं पालनेन सुधियोगतर्ज्जितिकस्य पापः शगोऽयमिति मामधिगम्य ह्रातुम् ॥
 त्वपार्देसि त्रिबुवनेश यतोस्म्यसाधुनिष्पुण्यकोहमनुकम्प्यतरोस्मि तस्मात् ॥ २३ ॥
 स्वीयानिदुःखतर्करैः परिपीडितोऽपि नोपेक्ष्य एव जवता करुणार्णवेन ॥
 अन्धो पतन्तमपि दृसपशुं कृपाद्रौ लोको न नाथ समुपेक्षत एव पुण्यः ॥ २४ ॥
 यक्रप्रचारमिह मां विजहास्यकणं एतद्विजिह्वमुचितं नच ते कृपालो ॥
 यस्माद् बुजद्भभवरं शिरसा विजर्षिं मशुद्ध्यमेव करुणामृतवारिनाथ ॥ २५ ॥
 पीयूषनानुत इव स्वरुसम्प्रपातः स्यान्नास्करादिव तमः प्रजवोयमेव ॥
 स्वामिन् कृपाजलनिधेः शरणगतेषु शम्भादशेषु जवतः समुपेक्षणं यत् ॥ २६ ॥
 स्वामिन् प्रजोतिददनस्त्वमहं सुजीरुः त्वं बोधिदोहमथ बोधिमतेऽतिष्ठः स्वी ॥

सर्वज्ञ सर्वसर्वबोधसि श्रुतजावि भाग्यश्रयो मम जिनाविद्रिता यदातिः ॥
 ईश त्वया तु करुणावरुणालयेन ज्ञाताश्रवा पि समुपेक्षित गंव ह्यस्मि ॥ २७ ॥
 त्वन्त्वेक एव चविनामनिदानबन्धुः स्वाजाविकी तत्र दया तरणेः प्रनेत्र ॥
 वक्रा पुनर्नियतिरीश ममेव यस्य आक्रन्दनानि वनरोदनसोदराणि ॥ २३ ॥
 दोर्भाग्यशेखरमकदपमपुण्यजाजम् थाजन्मनमरहितं कटुकोमवाचम् ॥
 दिष्टादवाप्य निखिलाधममीश नित्यं मां दुर्गतिः कुञ्जनीव जहति नेत्र ॥३० ॥
 त्यक्त्वा समाधिसमाधिहरं वरन्तु प्रोद्यत्प्रचापटलं शिवसौग्यशास्रम् ॥
 तेनात्रमं जलजपत्रधिलोलवारितुड्यानि शीघ्रनिधनानि धनानि लब्धुम् ॥ ३१ ॥
 आराधिता धनलवान्धतदृष्टयोतिगर्हेश्वराः न गुरवो नववार्हिताराः ॥
 घन्नाणि ह्यनिमधिप प्रगतानि तानि मे ह्य प्रपीडितमना श्रुनुनास्मि नाथ ॥३२॥
 तृष्णा दिवादिवमवर्द्धत योगिनाथ हेमन्तरात्रिस्त्रि मे हृदये दयेश ॥
 नाथ प्रसद्य मम देह्यवयोधत्रानु मन्तन्नयान्धतमस कुविपर्ययोत्थम् ॥ ३३ ॥

स्तम्भन्तनोति वितनोति विपर्ययश्च मोहं प्रपश्यति वाक्प्रसरं रुणद्धि ॥
 कं नाथ नामयमयं बहुली करोति दर्पज्वरज्वलनदुःसहसन्निपातः ॥ ३४ ॥
 तरसाम्प्रतं जगति विश्रुतहस्तसिद्धिं त्वां पार्श्वदेव सततं विचुमाश्रयामि ॥
 तस्माद्धिमुज्य वचःप्रसरावरोधं द्वागिन्द्रियप्रवक्षतान्तिमपानुद त्वम् ॥ ३५ ॥
 विश्वासमेव च नजामि न्रवंऽप्यगांधे बांधे रिपृत्करकृतेऽपि च निद्रयामि ॥
 सामीप्यमेव परिगच्छति काक्षपाशे जागमि नो यदि न रक्षसि किन्तु मे स्यात् ३६
 यस्ते यजस्वमिह तस्य जयप्रदोसि यस्ते प्रयच्छति रथं वरदोसि तस्य ॥
 एवं त्वमद्गरविपर्ययकेखिशीली किन्नाथ यच्छति नमो न मनो ददासि ॥ ३७ ॥
 सर्वेऽपि नाथ न्रवता परियोधितास्तु पुण्यं गताश्शिवसुखश्च गतास्त एव ॥
 त्वां प्राप्य देव करुणारुणाक्षयाहनूना पुण्य एव यदि चेन्ममदुर्विधिस्तत् ॥ ३८ ॥
 केचित्सुखस्य न्रगवन्नत्रयस्य कंचित् केचित्पामयमहोदयमार्गमापुः ॥
 नाथे त्वयि स्मृतिपथं सहसागतेऽपि स्तुन्वन्नहं किमु न्रवामि विद्वन्चेताः ॥ ३९ ॥

जानामि शान्तिरसपूर्णमनः सरोऽहं न्नोते प्रवेष्टुमरितसशरीरकोऽहम् ॥
 धनुं स्वचेतसि कृपासृत्तनिर्झरं त्वां शीतातिशीतमपि न प्रज्वामि धिङ्माम् ॥ ४० ॥
 मोहान्धकारविधुरं बहुदुःखतापतप्तं विपरुमसमूहदहतं प्रजो माम् ॥
 त्वं त्रेजिन त्यजसि को जयतापहारी मे संहरिष्यति परोऽसमयेदनोधम् ॥ ४१ ॥
 यस्य स्मृतिर्न च मतिर्न गतिर्न शक्तिरापट्टजातिपरिषीकितविग्रहस्य ॥
 तस्योपथोपतिसमप्रजकेवलं त्वां त्यक्त्वा विधास्यति परो मम कश्चिक्रिसाम् ॥ ४२ ॥
 त्वं कथदोऽहमपि देव तथैव विश्वे यद्वत्प्रजो शिरसि ते प्रविजाति नागः ॥
 तदन्ममापि तवसेवन नत्परस्य चित्र जिनस्त्वमहमस्मि जितो विकारैः ॥ ४३ ॥
 यद्वत्स्वयमकुशलस्त्वमहं तथैव कामस्त्वयीव मयि नाथ वृथोपजातः ॥
 काव्रस्त्वयीव मयि निष्कलतामवाप चित्रजिनस्त्वमहमस्मि जितो विकारैः ॥ ४४ ॥
 पापप्रदोऽस्मि नुयनेत्वमिव प्रथानः त्वं भीतिकृजिन तथाहमपि प्रसिद्धः ॥
 यद्वत्प्रपीडनकरोऽसि तथैव चाहं चित्रजिनस्त्वमहमस्मि जितो विकारैः ॥ ४५ ॥

ग्लान्गन्तनोति वितनोति विपर्ययश्च मोहं प्रपथयति वाक्प्रसरं रुणद्धि ॥
 कं नाथ नामयमयं यद्गुली करोति दर्पज्वरज्वलनदुःसहसन्नियातः ॥ ३४ ॥
 तस्माद्धिमुद्रय वचःप्रसारावरोधं प्राग्निन्द्रियप्रवक्षतान्तिमपानुद त्वम् ॥ ३५ ॥
 विश्वात्मंश्च न जामि नयेऽप्यगाधे वाधे रिपुत्करकृतेऽपि च निद्रयामि ॥
 यस्ते यजस्यमिह तस्य जयप्रदोसि यस्ते प्रयच्छति त्वं वरदोसि तस्य ॥
 एवं त्वमह्मरिषिपर्ययकेखिर्शीली किन्नाथ यच्छति नमो न मनो ददासि ॥ ३६ ॥
 संपैऽपि नाथ नयता परिकोधितास्तु पुण्यं गतादिशवसुखश्च गतास्त एव ॥
 ररां प्राप्य देव फलुणापरुणावपाद्ननो पुण्य एव यदि चेन्ममदुर्विधिस्तत् ॥ ३७ ॥
 केचिन्मुग्धस्य जगन्वदन्तयन् कंन्ति केचिन्नामयमहोदयमार्गमापुः ॥

जानामि शान्तिरसपूर्णमनः सरोऽहं न्नोते प्रवेष्टुमरितसशरीरकोऽहम् ॥
धनुं स्वचंतसि कृपासृतनिर्झरं त्वां शीतातिशीतमपि न प्रचवामि धिङ्माम् ॥ ४० ॥
मोहान्धकारविधुरं बहुदुःखतापतप्तं विपरुससमूहदहतं प्रज्ञो माम् ॥
त्वं चेज्जिन त्यजसि को नयतापहारी मे संहरिष्यति परोऽसमवेदनौघम् ॥ ४१ ॥
यस्य स्मृतिर्न च मतिर्न गतिर्न शक्तिरापद्रुजानिपरिपीकितविग्रहस्य ॥
तस्योपथोपतिममप्रचक्रेवत्वं त्वां त्यक्त्वा विधाम्यति परो मम कश्चिक्रित्ताम् ॥ ४२ ॥
त्वं रुग्णदोऽहमपि देव तथैव विश्वे यच्छत्रजो शिरसि ते प्रविजाति नागः ॥
तद्गन्ममापि तयसेवन नत्परस्य चित्रं जिनस्त्वमहमस्मि जितो विकारैः ॥ ४३ ॥
यच्छत्रयथमकृशस्त्यमहं तथैव कामस्त्वयीव मयि नाथ वृथोपजातः ॥
कास्रम्ययीव मयि निष्कलतामवाप चित्रं जिनस्त्वमहमस्मि जितो विकारैः ॥ ४४ ॥
पापप्रदोऽस्मि नुवनेत्वमिव प्रधानः त्वं नीतिकृज्जिन तथाहमपि प्रसिद्धः ॥
यच्छत्रप्रपीडनकरोऽसि तथैव चाहं चित्रं जिनस्त्वमहमस्मि जितो विकारैः ॥ ४५ ॥

एवं वैश्वसन्नहृदयः किमु चादुजालैः त्वं चेदुपेक्षणपरः किमु चादुजालैः ॥
 पुण्योदये मति गुणेषुष्टयेव यद्व स्तस्मिन्नसत्यपि गुणेषुष्टयेव यलः ॥ ५७ ॥
 एवं शिदन्नुपरमासि न यत्प्रलापाद्दुःखान्मुनीश महिमेप तैवैव दृष्टेः ॥
 या दन्दशूकमपि दुष्टमपि स्वजावात् सन्त्यक्त्वैरपरिशान्तमतिं करोति ॥ ५९ ॥
 अत्राप्तधर्मादिनैर्मनुजैरब्रुभ्यं त्वन्नाम देव सकलार्थकरं वदन्ति ॥
 प्रबुधम्मया नदापि दुर्गनिमग्न एव नाथाहमास्मि परिपश्यसि जाग्यदोषम् ॥ ६० ॥
 सत्यं वदन्ति कवयोऽस्यदुपाश्रयेण गुणयोपि याति सहसा खलु दोषजायत्वम् ॥
 या स्वत्स्मृतिः सकलपापतप्तोपहन्त्री मां प्राप्य साद्य न करोति विपत्प्रणाशम् ॥ ६१ ॥
 श्रीनान्यूतैर करुणान्तव वेदनान्तरुद्राशयत्यनखहेतिमिवेश शिम्वा ॥

जातैश्च सन्दहति तामियमित्यमुत्र किं प्रव्रवीम्यनुरोधमधीश्वरत्वम् ॥ ६० ॥
 यन्नाय पामरनरोचितमभ्यथापि श्रयोऽसमञ्जसवचोऽनुचितार्थजायम् ॥
 नत्रापि तेऽतिरुचिरा रुचिगीश युक्ता किं कीशचापलमपि प्रचुमोददन्त ॥ ६१ ॥

संसारपारद्वयपावकपीरुपमानवाक्कायशान्तिकरणैकमहौपधानि ॥

त्रोगापयर्गवशकारणकर्मणानि पार्श्वस्य पूजननमस्करणान्यवन्ति ॥ ६८ ॥

खलपादपङ्कजनखद्युतिवारिधारा ध्यानेन मे मनसि नाथ मुहुः प्रदत्ता ॥

किं कारणं दुरितपङ्ककङ्कमेपा न क्वालयत्यमरपूज्यपदारविन्द ॥ ६९ ॥

दुष्कालसङ्कटकटाह्विचृज्यमानजन्तुमजस्य मदद्विविधद्वितस्य ॥

विश्वप्रयाभ्युदयजन्म वपुस्तवेश एका गतिर्भवति शान्तिविधानदक्षा ॥ ७० ॥

संसारमारवपथप्रथमानतापव्यापकृतिप्रथितचारुमहीरुहस्य ॥

त्रोगापवर्गफलदानसमुद्यतस्य पादं श्रयामि तत्र कामनिदाघतसः ॥ ७१ ॥

द्व्यम्नोजगर्गसुकुमारतरोपि देव पादस्तवायमतिचित्रचरित्रशाली ॥

यरपापशोभमनुचिन्तित एव सद्यः प्रस्फोटयत्यलमनन्तदृढं महोद्यम् ॥ ७२ ॥

त्वान्ते विना त्रिभुवनैकयतिम्पेशम् मर्त्याः कुबोधकुटिलाः शरणप्रहीणाः ॥

पारं प्रयान्ति नच त्रीतित्ररा मुनीश तृष्णातिथोरजवधैः प्रविजिन्नमार्गाः ॥ ७३ ॥

त्वन्नाममन्त्रवर एष विनोपचारं सद्यः स्मृतो विषयगगारापहारी ॥
 किञ्च प्रमोहकगणरूपणाऽत्रिचारो मुक्तयज्ञनावशकरो जयतान्मुनीश ॥ ७४ ॥
 तृण्ये हतासि मदन हृषितो वदस्ते हा मान मानवसमाश्रयणं गतन्ते ॥
 यद्भूतत्वे प्रसरति प्रचुरं जिनेशप्रोक्तागमोऽतिवज्रवानरिसद्भृन्ता ॥ ७५ ॥
 किं क्रोध दृष्यसि जगद्धिनिहन्तुमेव किं चष्टसे न परिपदयसि जैनवाचम् ॥
 या त्वाहशां शतमपि श्रममन्तरेण हन्तुं प्रभुः प्रसरति ह्निमणरुन्ने सा ॥ ७६ ॥
 किं मित्र मन्मथपटञ्चरजीतनीतस्वन्दूर्यसे न परिपश्यसि जैनवभ्यात् ॥
 निर्गत्य तच्च विनिन्दनघोरशत्रो राजायमेति सहसा ह्युपदेशनामा ॥ ७७ ॥
 किं मान मानमुपयासि न पश्यसि त्वं स्याद्घादयोधवरमुयतयुकिशस्त्रम् ॥
 यो जैनवभ्वशिशिरांशुमुधाप्रपातात्तच्चं प्रवेथ विनिहन्ति विपक्षपक्षम् ॥ ७८ ॥
 पात्रण्डखण्डनविधाथशनिप्रकाशा सिद्धान्तदेशनकरी तत्र नाथ वाणी ॥
 जीयात् समस्तजनिराजनवाक्यजातरूपेण पर्ययवती दुवनत्रयेपि ॥ ७९ ॥

प्राणं पिबान् गुह्यनराशियत्नं नृत्वं नैव स्थिरं न सुलज्जं पुनरित्येवैमि ॥
 कर्णुं निजस्य हितमीश नचापि चेष्टे देवाहमस्मि करुणामय यज्ञविव्यः ॥ ८० ॥
 तस्मान् त्वमेव परिरक्तं न यावदेवाऽस्मान्धीवरीव नियतिः स्ववशान् करोति ॥
 मत्स्यानिवेशं परिजग्मुमियं कराद्या मोहोऽप्रजासुपरिवर्त्तनंनिःशरण्यान् ॥ ८१
 प्रभुः समस्तजपरोऽगदवानत्नेन पाशं शरण्यामिह विश्वपतिं श्रयामि ॥
 संसारमारचयष्वन्नमणानिखिलो दीनोऽद्भृतिप्रव्रित्तिप्रभुमय शान्त्यै ॥ ८२ ॥
 नाद्य द्रवीमि पुरतस्तव किं जडोऽहं कामैकधोरवनपावकपीड्यमानः ॥
 शान्तिं प्रयामि नच जीत्यतिविह्वलस्तन्मामुद्धरस्व शरणं प्रतिपद्यमानम् ॥ ८३ ॥
 क्वान्ता न कान्तिगरनिर्व्वितचन्द्रवक्त्राः सौधाः सुधाथवल्लिता मणिकुट्टिमा मे ॥
 स्यान्न्दनाय जिन यादृगयं त्वदीयवस्तोऽन्नो जवहरो वचनप्रकर्षः ॥ ८४ ॥
 मारुन्द गच्छ जवता न ममास्ति मोदो जाहे नु काद्य जवती विरसा सुधापि ॥
 यत्नैरस्माशिशिरांशुसुधापवित्रस्याघ्रादपानसुद्धिनो श्रवणो किमन्यैः ॥ ८५ ॥

येऽन्ये जिन त्वदुपदेशसुधां विहाय संसाररोगजननाशमिद्देहमानाः ॥
 अन्यागमेषु विहरन्ति विहाय मन्दास्ते गांवरं समुपयान्ति पयोर्थिनस्तु ॥ ८६ ॥
 कालः कदा स ऋचिता करुणापयोधे यत्रान्यवस्तु विमुखस्तव पादमूले ॥
 चेतो निवेदय ऋचनीतिहरं त्रियुक्तः पापविमुक्तिपदवीं सदस्ता प्रपद्ये ॥ ८७ ॥
 स्वर्गापवर्गपदवी न दवीयसी तं पापो न नापविधये तव मित्र शक्तः ॥
 यत्वं जिनेन्द्रपदमाश्रयसे विहाय सर्वाणि मोहविपयाणि न तेऽद्य दुःखम् ॥ ८८ ॥
 ज्ञानप्रदीपमतुलं यद्विचेन्न देव त्वं चिन्नचिन्ननयसद्गृहकारि ह्ययम् ॥
 स्याच्छादसंज्ञमकरिण्य इहान्धकारो मोहोन्नवो न विरतिं सहसाऽगमिष्यत् ॥ ८९ ॥
 त्रिबद्धिचित्रगतिदुर्न्नयहेतिजालैः सिद्धान्तनवमुखलोकदयाप्रधान ॥
 संवर्ष्य युक्तिमयसर्वनयानुगामिस्याच्छादवर्मपटलन दृढं त्वरक्तः ॥ ९० ॥

किमन्यदय ते श्रेवे विदितविश्व दीनस्य मे
 स्फुरन्तमतिनीपणं यमजटं प्रलीनस्मृतेः ॥

स्थितिश्चलति पश्यतो गतिरपि स्वलन्ती मुहु
 र्भूतिष परिपेवते गलति चेतना कायतः ॥ ए१ ॥
 ज्ञात्यन्धोऽध्वनि सङ्कटे प्रविचलन् दीनः करालम्बनं
 हित्वा चेद्द्विपदं नजेद्यदि तदा कोऽस्यपराधो नवेत् ॥
 धिग्भिर्मां वत शास्त्रचक्रेषु सति प्रज्ञाप्रदीपे सति
 सन्मार्गप्रतिपादके सति गुरावप्यन्धुपातोन्मुखः ॥ ए२ ॥
 ज्ञाता नास्ति पथे नु यत्र विषमे तत्र प्रहरोन्मुखा
 द्वेष्यारो यदि वर्म्मिता भवति कस्तत्रातिशक्त्यक्रियः ॥
 यत्र त्वं करुणार्णवस्त्रिभुवनत्राणप्रवीणः प्रभुः
 कामाद्याः प्रहरन्ति मां यदि तदा कस्यैप गर्हावहः ॥ ए३ ॥
 यावद्वर्ष्वपि विसर्पवामकरणस्तोमाजिरामाकृति
 स्तावन्मोहतमोक्षरेण न मया गर्भः समालोकितः ॥

आसन्ने पतने प्रतो स्वदपं कम्प्रार्थये कं श्रेये
 आत्मज्ञोदपरायणं कल्याया प्रापस्य सां स्वच्छायम् ॥ १५ ॥
 यादयं मोहदृतेन मूढचरित्तेर्निं मुधा योयनम्
 विनोपार्जनयादजकपलक्षितेर्न्यभ्यं न्यतीतम्मम ॥
 स्वामिन्नघ जराकुलस्य नयदुरायागदार्त्तस्य च
 मृत्युर्क्षयति यावदेव न विन्नो माम्पाहि तावद्द्रुतम् ॥ १६ ॥
 नाथ स्वधराणाम्बुजन्नदि मया सम्पन्नगाराधितम्
 संसाराण्यद्वहनप्रवहणं धर्मार्जनन्नो कृतम् ॥
 स्वर्गद्वारकपाटमुज्जटयितुं नोपायमासादयम्
 कीदृक् स्यां परजन्मनीति सततं चिन्ता समुज्जृम्भते ॥ १७ ॥
 परमपुरुष न स्मृतो मया एवं यदिद् नयामि विपयप्रक्षीनचुद्धिः ॥
 नयजलनिधियोत्तंसंथ युंन्मत्स्मरणमयाप्य नयामि दुसदुःखः ॥ १८ ॥

कदा नाथ ध्यानामृतरसहस्रास्वादसुहितः ॥ १७३ ॥
 समुत्सृज्य क्रूराहितत्रयमविद्विषहृदयः ॥ १७४ ॥
 असारं संसारं तृणमिव विचिन्त्य कथि सुखम्
 प्रसादान्ते भूयासमिह करुणाम्भोजधिप विभो ॥ १७५ ॥
 विनापुण्यन्नाथ त्वदुदितवचोऽत्रचिकितुला
 न लोकानान्त्यक्त्वा तव वचनत्रकिं जिन न तत् ॥
 इति प्राप्तेऽन्योन्याश्रयविषमदोषव्यतिकरे
 भवानेको वंत्ता भवति परिहारेऽत्र शरणम् ॥ १७६ ॥
 संसारापारवारात्रिधितरिचरणः पापसङ्घातशैल-
 ध्वंसप्रौढौपदेशान्निरमरणभ्रूतपूजोपचारः ॥
 कारुण्याम्भःप्रवाहैः कृतसकलमनोदुःखजन्मालनाशै-
 र्भूयो दृष्टिप्रपातैः सुखपतु जनतां स्तम्भनः पार्श्वनाथः ॥ १७७ ॥

॥ कविनामगर्जनश्रवणकथ्यः ॥

यस्यातुल्यचरित्रकस्य महिमा निशेषसातोदयः
शोकं हन्ति च यस्य सर्वमनिशं दृष्टिः सुधाजिचरी ॥
त्रिभं हन्ति च संस्मृतिःसुमनसां पूज्यस्य यस्यानिशम्
जन्मार्तिं प्रणिहन्तु सोऽयममलः पार्श्वोमम स्तम्भनः ॥ १०१ ॥

॥ अथ श्रीमृत्पनामगर्जो बीजगुरुकथ्यः ॥

यस्तम्भयत्यघघातं यद्भजनं तु विश्रुतम् ॥
यन्नमनं मुदे ह्यातं यत्नात्पार्श्वं स्तवीमि तम् ॥ १०२ ॥
अव्यान्तःकरणप्रचारचतुरैकान्तोक्तिरात्रयुत्थिता-
प्रान्तज्ञानविरोधिविभ्रमतमेतिर्मूलैकक्रियः ॥
स्याद्वादोक्तिस्तद्वलपादघटनानेकान्तपद्मासमो-
च्छासःपार्श्वपरो नवो विजयते श्रीसिद्धसेनो रविः ॥ १०३ ॥

कदा नाथ ध्यानामृतरसदृष्टास्वादसुहितः ॥ २७ ॥
 समुत्सृज्य क्रूराहितत्रयमविद्विषत्सहृदयः ॥
 असारं संसारं तृणमिव त्रिचिन्त्य क्षयि सुखम्
 प्रसादात्ते श्रूयासमिह करुणाम्बुजोऽधिप विभो ॥ ए७ ॥
 विनापुण्यन्नाथ त्वदुदितवचोऽक्षिरतुला
 न लोकानान्त्यक्त्वा तव वचनचर्किं जिन न तत् ॥
 इति प्राप्तेऽन्योन्याश्रयविषमदोषव्यतिकरे
 भवानेको वंत्ता भवति परिहारेऽत्र शरणम् ॥ ए८ ॥
 संसारापावाराग्निधितरिचरणः पापसङ्घातशैल-
 ध्वंसप्रौढोपदेशाशनिरमरणभ्रुसपूजोपचारः ॥
 कारुण्याम्बुजः प्रवाहिः कृतसकलमनोदुःखजम्बालनाशे-
 श्रूयो दृष्टिप्रपातैः सुखयतु जनतां स्तम्भनः पार्श्वनाथः ॥ २०० ॥

॥ क्विनामगर्ज्जेश्वरकवचः ॥

यस्यातुल्यचरित्रकस्य महिमा निशेषसातोदयः
शोकं हन्ति च यस्य सर्वमनिशं दृष्टिः सुधाजिह्वरी ॥
विभ्रं हन्ति च संस्मृतिःसुमनसां पूज्यस्य यस्यानिशम्
जन्मार्तिं प्रणिहन्तु सौऽयममखः पार्श्वोमम स्तम्भनः ॥ १०१ ॥

॥ अथ श्रीस्तुत्यनामगर्ज्जो धीजगृमकवचः ॥

यस्तम्भजयत्यघघ्रातं यद्भजनं तु विश्रुतम् ॥
यन्नमनं मुदे ख्यातं यत्नात्पार्श्वं स्तवीमि तम् ॥ १०२ ॥
ज्वयान्तःकरणप्रचारचतुरेकान्तोक्तिराऽयुत्थिता-
त्रान्तज्ञानविरोधिविभ्रमतमेनिर्मूलैतकक्रियः ॥
स्याद्वादोक्तिसहस्रपादघटनानेकान्तपद्मासमो-
द्घासःपार्श्वपरो नवो विजयते श्रीसिद्धसेनो रविः ॥ १०३ ॥

श्रोत्रन्यस्तत्रैव शुक्लजगितिः पीयूषश्रेष्ठसमा
 येषामस्ति सदा चमत्कृतिकरी ते पार्श्वनक्ता बुधि ॥
 तत्त्वान्धविद्येचनेकचतुराश्वारूक्षितयन्धाद्रा
 धीरास्सर्द्धिपणाधनाः कथिवरा विश्वेऽतिजिग्युर्वरम् ॥ १०७ ॥
 नव्यस्तोत्रमुपोत्ररूपितमनोज्ञमीमलाभ्योक्तयो
 येयान्ते खल्वरीतिपीतिदमनाः कीर्त्तिश्रिया सञ्जिताः ॥
 उन्नित्तोक्तिरसात्तिरामरचना धन्याः कृमामण्डनाः
 श्रीपार्श्वेकपरायणास्समजयन् स्वानुल्यशक्तिश्रियः ॥ १०८ ॥
 विष्णुन्दमनः प्रबोधदिवसे श्रीनेमिसूरीश्वरे
 साम्राज्यं जज्ञतप्रभृतकरणे विद्याविद्यासास्पदे ॥
 तच्चिन्त्येण यशोऽनिधानमुनिना ऋजुसेयमानन्ददा
 श्रूयाद्भव्यजनस्य जैनचरणाम्भोजेऽर्पिता संस्तुतिः ॥ १०९ ॥

श्रीपार्श्वस्य जणन्ति संस्तुतिमिमां ये ज्वित्ततो ब्रूतले ५
 ते श्रीपुण्यसुरद्रुमाशमदमध्यानादिशाखाश्रिताः ॥
 कर्मात्यन्तविमोक्षमिष्टफलसम्प्राप्तप्रकर्षानराः
 सिद्धस्थानमुपागतास्सुखरसास्वादैकमगनाशयाः ॥ ११० ॥
 श्रीपार्श्वस्तव निर्मितिश्रमसुखैकान्तारमजानूदया-
 त्यन्ताश्लेषविकाशितासमनोराजीवपुष्पाञ्चितः ॥
 श्रानन्दात्मफलैकचूर्मिरमितानन्तप्रतापो मया
 सोऽस्तु स्तम्भजनपार्श्वनाथशरणःश्रीनेमिसूरीश्वरः ॥ १११ ॥

इति श्रीनानाश्रीचंगक्षणाजनिवतानानाश्रीचार्दमित्यर्थाद्व्युत्तरगनिन्दनमुणमगस्योराष्ट्रगर्भिभ्रात्रिगुयत्रः-
 पुरकल्पुंगनिशिशितदनादिनां निरवयद्दयगपयवनाचातुर्गवसकृतकृतीचलनत्रगैराया
 विज्ञानवेषचविन्त्राविवदुर्वादिचिचोपटवनिर्वाभशुद्गदर्मममयचिरोर्नरुममुदितिनरुकरुगर्गा श्रीपदि-
 त्तयेर्नोपगुर्गभगणो पादपंचेन्द्रेन्द्रेनेययनोविजयविगिनियायोभ्युवित्कल्पन्त्याया

चतुर्थस्तवके

स्तम्भनपुरपतिपाश्वर्न।थस्तवनं पष्टं

पृथगपादागविन्दानां श्रीपाद्वैजयनोपिगुर्गभगणाद्भूपादृष्टिमुधादृष्टिमभावात्

समाप्तम्.

॥ श्रीचतुर्विगनिजिनेश्वरभ्यो नमो नमः ॥

॥ भगवद्वयः श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वरभ्यो नमो नमः ॥

अथ स्तुतिकल्पन्त्यायां चतुर्थस्तवके

श्रीगौडीपुरपतिपाश्वर्नाथस्तवनप्रारम्भः

॥ श्री गौडीपार्श्वनाथस्य सप्तमं स्तोत्रम् ॥

लोकालोकप्रसारोद्भवत्रवनलयाक्रान्तकान्तार्थपुञ्जा-
नेकान्तत्वप्रबोधोद्भुरजननपटुस्फीतवाग्बीजहेतुम् ॥
स्तोप्ये सेन्द्रामरालिप्रथितमधुरिमोज्ञारवाग्दोपमुक्ता-
मुक्तार्थस्तोत्रसार्यानुगतगुणगणं पार्श्वगौडीशमासम् ॥ २ ॥
वाचा निर्मलया सुधामधुरया शिक्षाक्रमप्राप्तया
शुद्धान्तःकरणेन शुद्धवपुषा मूर्ध्नावनम्रेण च ॥
त्रक्त्या पापशिलाशनिप्रतिमया स्तोत्रैःपवित्रैस्तथा
श्रीगौडीपतिपार्श्वनाथमनिशं मुञ्चितश्रियेऽहं स्तुवं ॥ २ ॥
कीद्वान्निर्धुवनं प्रताप्य सहसा कामानलो जृम्भते
मोहादिर्घसितुं जगन्ति बहुधा रूपाणि धत्ते मुहुः ॥
किङ्कनं व्यमिहेति यावदिति मे चिन्ता समुन्मीलति
सावस्सर्वविपश्चिचारणकरी गौकीशजकिः श्रुता ॥ ३ ॥

तन्नेत्रं वदनं तदेव चरणौ तावैव हस्तां च नो
 यच्चक्षत्रनिरीक्षणेन भवतस्तुल्या कृतायं नैवेत् ॥
 पार्श्वं त्वत्प्रतिविम्बदर्शनकृते कार्दुयमानो च यो
 यो त्वस्तोत्रसुमाञ्जलीविरचनावद्भाद्रो सर्वदा ॥ ४ ॥
 त्वामिन्दुप्रतिमद्विजायद्विजिज्ञास्फीतोपदेशामृता-
 सेकोज्जीवितार्थमकल्पलतिकं ये नाश्रयन्ते जनाः ॥
 मूढा श्रापदुदन्वतः कथमहो पारं गमिष्यन्ति ते
 घोरं मोहविषन्निपीय हृदयप्रोषामदाह्लुराः ॥ ५ ॥
 माविज्ञानमुपास्य मा च बहुधा घोरन्तपः सञ्चिनु
 कष्टं मा बहुतीर्थपर्यटनतः स्वारमानमायासय ॥
 किन्त्वेकं सकलापदुष्कृतिकरं गोडीशपार्श्वप्रज्ञोः
 पादान्भोजयुगं विचिन्तय सकृत् सर्वं सार्वे प्राप्स्यसि ॥ ६ ॥
 यस्य ध्यानपरायणे जिनजने तिष्ठन्ति पद्मशत्रवो

नो० याधिमुखास्तदा परिणतास्तेनेति किम्ब्रूमहे ॥
 नित्यानन्दघने सुधर्मविपिनेऽजस्रं रमन्ते जना
 स्तं वृन्दारकवृन्दवन्दितपदं गौडीशपाश्र्वं स्तुवे ॥ ७ ॥
 त्वत्सौदर्यनिरूपणेषु निपुणे नेत्रे मम स्ताम्प्रज्ञो
 श्रोत्रे स्तां श्रवणानुरागरसिके युग्मद्गुणाकर्णने ॥
 त्वञ्जयानामृतसिन्धुमज्जनरतिश्चेतश्चमत्कारिणी
 श्री पाश्र्वार्धनचातुरीचरण गौरास्तां च ते हस्तयोः ॥ ८ ॥
 यश्चित्तं समुपासते सुमनसस्तुन्वन्ति दिव्यस्तवैः
 कुर्वन्त्यर्धनकर्म नन्दनवनोद्धतप्रसूनैरपि ॥
 ध्यानव्यापृतिपूरितेन मनसा पश्यन्ति यं योगिन
 स्तं गौडीश्वरपाश्र्वेदेवमनिशं वन्दे विमुक्तिश्रिये ॥ ९ ॥
 मनोतु मम मानसं सकलसारगून्यं जगत्

छुनेतु न रिपुव्रजः प्रशमसेकशुलं मनः ॥
 तनोतु मम महलं सकलकर्मममोन्मिदः
 करोतु मम चेतसि, प्रवलशान्तिसौख्यं जिनः ॥ १० ॥
 भवेदनुपमा मतिर्निखिलतत्रविद्योतिका
 रुचिर्भवति तत्रतस्त्वपुपदशिते सरपथे ॥
 किमन्यदिद्द ते वृषे शुभमयञ्जगजायते
 प्रमोचन विलोचने तव कृपास्पदे देहिनाम् ॥ ११ ॥
 श्रमन्दमणिमण्डलीविमलहेमसिंहासने
 स्थितन्तव वपुः स्फुटं स्फुटितहाटकश्रीहरम् ॥
 समस्तसुरसंहिते सुरपते स्तुते सुन्दरम् ॥
 त्रिलोकककुशलं मम प्रणिकरोतु पुण्योदयम् ॥ १२ ॥
 अपारपरितापकृन्नवतपातपान्धा वयम्

प्रपामिव सुशीतलां तव कृपामुपासीमहि ॥
 यया समवदेशिता श्रयति तां सदा सम्पदा
 दयामृतत्रिवर्षिणीं मयि जिनेन्द्र दृष्टिं कुरु ॥ १३ ॥
 सुप्रवशजनतोदधेः समदिनेषु संवर्द्धके
 सदैव सकलाकले छिविधपद्मसत्पद्मके ॥
 प्रतिक्षणसुलक्षणेऽल्लितलक्ष्मणालक्षिते
 तवास्यनवचन्द्रे मम मनश्चकोरायताम् ॥ १४ ॥
 समस्तजनमोददा जलजसर्वगर्वच्छिदा ॥
 ज्वज्ज्वलनजित्वरज्वरजरत्तराज्जिज्जकाः ॥
 जगधरज्जिकास्त्रिविधदुःखवम्त्रज्जिका
 दिशन्तु मम काङ्क्षितन्तव दृशः सुधासोदराः ॥ १५ ॥

अथव्रातोद्भूतप्रथलतरदुःखानलजर-
 प्रदग्धान्तर्दृत्तेर्गतगुणततेर्नव्यजविनः ॥
 असारं संसारे जवति शरणं यस्य चरणम्
 स्तुवे पार्श्वं गौडीपुरपतिमहन्तं प्रतिदिनम् ॥ १९ ॥
 अशुद्धिर्मन्दारमा शमदमदयाथैर्विरहितो
 गुणैर्नित्यं पार्श्वस्तवनविमुखस्तेऽन्यजनुपि ॥
 तथापि त्वस्वाले मयि जिन कृपां चेत्तु तनुये
 मदन्यो धन्यः को शुचि दिवि तदानन्यशरणे ॥ २० ॥
 त्रिलोकीसंराजे समवसरणे स्वर्णरचिते
 यथौचित्यं स्थाने निविशति गणे सहिवियताम् ॥
 सुखश्रेण्या वाण्या शिवसुखमनन्तं दिशति यः
 स मे पार्श्वो दत्तात् स्मृतिपथमुपेतः शमसुखम् ॥ २१ ॥

तपोजिः किं किन्तैरसमसमयाच्यासकलित्तैः
 क्रियाणां कष्टैः किं किमिति विरसाहार करणैः ॥
 विवेकैकैः किं किमसरमुखेडुःखकलित्तै-
 स्तवैकम्मे च्रयाघरणमिद्दु शश्वन्तु शरणम् ॥ २२ ॥
 जगन्मायामूढं तत्रचयविनीतं समचित्तु-
 न्त्वदन्यो धन्यः को तवति नुवने पूर्णविनयः ॥
 त्वमेवातन्नातश्चिच्रुवनपते मामपि परम्
 सदाददो रक्षोद्गतजयमनीशन्त्वशरणम् ॥ २३ ॥
 अनाथानाद्वाथो गतिरगतिकानाश्चिनपते
 अथन्भूनाम्बधुर्मतिरमतिकानां शुचमते ॥
 असातानां सातन्त्वमसि च गुणो निर्गुणनृषाम्
 अविद्यानां विद्या त्वमसि च धनं निर्द्धननृषाम् ॥ २४ ॥

ऋवानेकोवन्धुर्नृजवति च ऋवानेव पितरौ
 ऋवानेको ब्राता ऋवति च ऋवानेव सुगुरुः ॥
 ऋवानेको देवो ऋवति च ऋवानेव ऋवनम्
 ऋवानेको धर्मो निधिरपि ऋवानेव सुवने ॥ २५ ॥
 विविधधनसुसाध्यं वस्तुजातजनानाम्
 नहि निजपरितृप्ते प्रेक्षसे ऋक्तिजाजाम् ॥
 इति धननिरपेक्षोऽप्यर्थयुक्तैरमीश्री-
 रुचिरवचनपुष्पैरर्चनन्ते तनोमि ॥ २६ ॥
 श्लथयति ऋववन्धान् जन्मजालप्रवञ्चान्
 स्मृतिरनुऋवजाजां यस्य चित्तोपनद्धा ॥
 श्रुनुपमसुखसिद्धिर्यत्प्रसादात्स एको
 जयति जगति गौडीपार्श्वनाथो जिनेन्द्रः ॥ २७ ॥

मुखसितकरमध्ये दीप्यमानप्रकाशम्
 विकसितमनिशन्तहीनताराह्वरेकम् ॥
 कमलकुमुदधर्माद्वैतसाम्राज्यराजम्
 दिशतु मम शिवन्ते नेत्रपद्मं नवीनम् ॥ २७ ॥
 दिनकरयोगयोगगतोऽमुक्तशोभम्
 नयनयुगलचन्द्राद्वैतमैत्रीप्रबोधम् ॥
 कचनिकरतमोन्तर्दीप्यमाननवीनम्
 जपतु तव मुग्धाब्जं दत्तहृष्यप्रकर्यम् ॥ २८ ॥
 त्रिविधजनसुवाञ्छापूरणे पारिजातम्
 निजशरणमुपेतूरुणेष्वशु दक्षम् ॥
 जयचरत्रकूपोद्धारणे रज्जुमेकम्
 त्रिभुवनजनवन्धं हस्तयुग्मं स्तवीमि ॥ ३० ॥

नखनिकरनिशेशज्योतिरुद्योतिताशम्
 त्रिशुवनजनपुअशान्तिसाद्दार्दृष्टया ॥
 तलमपिमृदुरक्तं यस्य नित्यन्तर्दीज्यम्
 सविनयमथ वन्दे पादयुग्मन्तवेश ॥ ३१ ॥
 प्रतिपलमिह मानन्त्वायुपो नाशमेति
 शिथिलयति जरान्ते मन्दिरध्वेन्द्रियाणाम् ॥
 इति घत शतकृत्वश्चिन्तयित्वा त्वस्व
 भ्रज भ्रज परभक्त्या मित्र गौडीशपार्श्वम् ॥ ३२ ॥
 जयति जयति गौडीपार्श्वनाथो जिनेन्द्रो
 जयति जयति विम्बन्तस्य देवस्य नित्यम् ॥
 जयति जयति धन्यस्तोऽपि भक्तस्तयोर्थः
 इह जगति किमन्यरून्यमावर्णनीयम् ॥ ३३ ॥

प्रीथत्कर्मानिलोघप्रवलयतरदुरावेगसद्यो निरोधे
 स्थूलाद्भीषन् प्रकृत्या जगति निजजनान् सान्त्वयन् शान्तिवृष्ट्या ॥
 सर्वत्रापातरम्ये धिपयसुखरसे दापयन् प्रीतिरीतिम्
 नित्यम्पायादपायात्पुरुषपरफलप्रापक पार्श्वनाथः ॥ ३४ ॥
 त्वं चित्त दूहि तत्त्वं मधुरमधुदधिस्वच्छपानीयदुग्ध-
 द्राक्षापीयूपपानं कृतमिह बहुधा कर्मवन्धप्रसादात् ॥
 कर्मोच्छेदेकहेतोः कथय मधुरिमा यस्त्वयातोऽशमात्रं-
 गौडीशस्य स्तुतो स त्रमणरसिक किन्दृष्टपूर्वोपि तेषु ॥ ३५ ॥
 देवाहोडीशनाथमन्त्रवरटनपटो स्वीयवृत्त्योपलब्धम्
 किञ्चिदशङ्कं यथेष्टं स्मृतिपथमनिशब्धे करोष्यङ्ग चित्त ॥
 क्रोधाद्यास्त्वाममित्रं निजधिमुखतया चेद्विजानीयुरेते
 कुर्युः किन्त्वान्तदा नो जिनपतिधिमुखं स्वीयदुष्टप्रचरैः ॥ ३६ ॥

॥ अथ कविनामगर्भश्चक्रवन्धः ॥

यस्सत्त्वैकहितः सतां वितनुते पार्श्वस्स सौख्योदयम्
शोचां चास्करसोदरां सुतनुते प्रव्याब्जकोशोन्निदि ॥
विज्ञानप्रविदानपरिफुतवरो रागोरुनागोद्धरि
ज्जन्मार्त्तिप्रविजेदकोऽयतनुको निर्वेदको रक्तु ॥ ३७ ॥

॥ अथ सृत्यनामगर्भो वीजपुरप्रवन्धः ॥

यस्य गौः पाति संसारम् यस्योड्डीनं यशो वरम्
यस्यशक्ति रवेशारम् यत्नात्सोऽस्तु श्रिये परम् ॥ ३८ ॥
श्रीगौडीपतिपार्श्वसंस्तुतिमिमां गायन्ति श्रुएवन्ति ये
ते पार्श्वैकपरायणा बुविनरात्राणप्रवीणावराः ॥
आर्त्तिं शब्दयनित्राभिहृत्य सकलां शान्तिश्रियासिद्धिताः
ख्यातिभिश्चित्तमभ्रुवन्ति बुवने सिद्धिञ्च ते विन्दते ॥ ३९ ॥

श्रीमन्नेमीश्वरगुरुवरोत्कृष्टपादप्रसादा-
 देवं गोडीपुरपतिवरस्संस्तुतः पार्श्वनाथः ॥
 मोहध्वान्तप्रमथनपट्टः पण्डितः पुण्यदाने
 दोषपञ्चोपं विक्रिलु सतां सत्यमार्गप्रदाता ॥ ४० ॥
 मायामोहतमोविमोहितदृशामाशापिपासाकुञ्ज-
 स्वान्तानां परितो गवेपितशमानन्द्रामृतानामृणाम् ॥
 श्रीनेमीश्वरसूरिराज्यसमये पार्श्वस्तुतिसंस्तुता
 श्रूयाञ्चान्तकरी प्रपूर्णमनसां नित्यन्तु पार्श्वस्तुतो ॥ ४१ ॥
 गोडीशस्तुतितो न किञ्चिदपरं याचे फलं लोकिकं
 नोवाऽल्लोकिकमिष्टदेव जवतः किन्त्वेकमेयास्तु मे ॥
 तत्त्वात्तच्च विवेचनेकचतुरस्यात्यन्तिकम्नात्रतः
 श्रीनेमीश्वरसद्गुरो रशमनिधिरानन्दपूर्णम्ननः ॥ ४२ ॥

इति श्री दुर्लभिनसकल्दुरितोद्वेगदुष्कृतोत्थारप्रवृत्तिभोपभीष्मप्रीव्यायमाणसंसारमारवषथप्रथमाना-
नलरकुविकल्पोद्दच्छदुच्छदुःखदावानलप्रशमनकथारायमाणसंस्पर्शसपत्नपद्मगर्दपर्वज्वरभरवि-
दारणागदङ्कारायमाणजिनवस्वरचरणस्मरणप्रसादसन्दर्भनिर्भरगभीरगीर्ध्रमन्मन्थरूपा भृ
धुमशुभितसिन्धुप्रतिभट्टायमान-
श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वराणां चरणचञ्चरीकायमाणविनेययशोविजयविरचितायां स्तुतिकल्पतायां

चतुर्थस्तवके

श्री गौडीपुरपतिपार्श्वनाथस्तवनं सप्तमं

पूज्यपादारविन्दानां गुल्बगणां श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वराणांभ्रसादात् सप्तासम् ॥

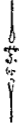
॥ श्रीचतुर्विंशतिजिनश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ भगवद्भयः श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वरेभ्यो नमो नमः ॥

अथ स्तुतिकल्पतायां पञ्चमस्तवके

पादिवन्धाद्येन चित्रकाव्यजेदेन श्रीपार्श्वस्य स्ववर्नं प्रारन्यते

॥ श्री पार्श्वनाथस्य अष्टमं स्तोत्रम् ॥

पुण्यपुञ्जपरिपूरितैः परैः पूरुषैः प्रपरिपूजितः परम् ॥
पापपुञ्जपरिपेषणे पटुः पावनः परमपूरुषः परः ॥ १ ॥
पूज्यपादपरमप्रियः प्रभुः प्रेमपाशपरिपन्थियेषणः ॥
पद्मपङ्क्तिपरिपेक्षवः परम् पीडितप्लवपिपः प्रपाटवः ॥ २ ॥
पादपांशुपत्रिता प्रतिश्रयः प्राणिनां प्रदामपेटकप्रदः ॥
पार्थिवप्रणतपादपद्मकः प्रार्थितप्रददपारिजातकः ॥ ३ ॥
पातु पापयटक्षत् परिमहं प्रत्यजन् परिद्वरन् प्रपीडनम् ॥
प्राणिनां प्रमदपुरणः पतिः पारगः प्रभ्रवपाथसः प्रभुः ॥ ४ ॥

प्राणिनां प्रियपदप्ररोपकः पारिजातपरताप्रणोदकः ॥
सूज्यपङ्क्तिपरिसूजितः प्रियः पार्श्वपारगतपूरुपः परः ॥ ५ ॥

॥ पञ्चभिः कुल्यकम् ॥

पार्श्वनाथपदपङ्कजं परं प्राणिनां परपथप्रकाशकम् ॥

पावनं परमपूरुपप्रियं पातु पापपटलप्रमोचकम् ॥ ६ ॥

पिष्टपेषणपटुत्वपूर्वितः पेपयेत् प्रथमतः प्रपिष्टकम् ॥

पूर्वदेवपुरुहूतपार्थिवैः पूजितं प्रशुपदं प्रपूजये ॥ ७ ॥

पूज्यः पण्डितपर्यदां परपथप्रान्नासकः पालकः

पीयूषप्रविपातपावनपदः पूर्णप्रज्ञः प्राणिनाम् ॥

पादैः पूजितपादकः परपथः प्राप्तप्रकर्षः प्रशुः

पार्श्वः पातु परप्रज्ञात्रपरमः पापात् परं प्राणिनाम् ॥ ८ ॥

॥ अथ चविनामर्षयश्चक्रवन्धः ॥

यस्मात्प्रापुरशोषोक्तकद्वद्क्रोधावना श्रत्यर्थं
शोजाजासितभ्रूवनप्रकक्षितो विश्वप्रपूज्यो मुनिः ॥

विज्ञैर्वन्दितापूज्यपादकमदः पार्श्वैः सतां वाहनः
जन्तुक्षेमकरो वरस्सकनकाजासः श्रिये स्तान्मम ॥९॥

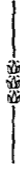
सर्वेऽखर्वकृगर्भपररहिताः प्राज्ञाः प्रियं प्राणिनाम्
सर्व्वर्षर्षद्दरं वरं शिवकरं सारं सदा सादरम् ॥

श्रीपार्श्वस्य नवप्रवन्नचनरा नक्त्या जवन्नेदने

कण्ठाग्ने कलयन्तु कौतुककरं कौटिल्यकुपता इदम् ॥ १० ॥

द्विप्रवन्धकक्षिता वचनावलीयं पार्श्वस्य पादकमले त्रमरावलीव
यात् सदा सुखमधुकरणा निविष्टा स्वाराधनेकनियुक्तस्य बुधस्य चित्ते ॥११॥

इति श्रीचित्तनपाण्डित्यनाण्डवताण्डवितर्कौचित्तौमोदीकश्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वरपादपद्मनिर्यन्मकरन्दचिन्दु-
नुन्दिलीचित्रप्रयगेविविचितायां स्तुतिकल्पलायां पंचमस्तवके पादिपदकदस्वयय-
पार्श्वकमष्टमं स्तोत्रं समाप्तम् ॥

॥ श्री चतुर्विंशतिजिनेश्वरेभ्यो नमः ॥

भगवद्भ्यः श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वोभ्यो नमो नमः

अथ स्तुतिकल्पलायां पञ्चमस्तवके

निर्दन्त्यवन्धाख्येन चित्रकाव्यजेदेन श्रीपार्श्वस्य स्तवनं प्रारभ्यते

॥ श्री पार्श्वेश्वरस्य नवमं स्तोत्रम् ॥

श्रीपार्श्वं प्रणमामि पापहरणं मायाविघट्टं परम्
गाम्त्रीयैऽपरमर्णवं प्रभुमहं गीर्वाणपूज्यकमम् ॥

कुर्वाणं जडजात्रचूर्णकवरं चञ्चूर्यमाणागमम् ॥ १ ॥

ध्याचारेऽशमहं कृपापरिणमञ्जीवोपकारक्षमेः

वाक्त्र्यैः पापघटाविघटकमहावेगप्रजावाकरैः

जीवैपूरुगुणप्रवाहचयमाचक्राणमिष्टं बुवि

विश्वव्यापियशोत्तरं च महये श्रीपार्श्वमीड्यं प्रचुम् ॥ २ ॥

गीर्वाणेशकिरीटकोटिकपर्णाचक्रीयमाणारुणं

विश्वश्रेष्ठगुणं कमप्रत्तवकं विन्नाणमाढ्यं रुच्य ॥

श्रीशङ्खेश्वरसण्डकं त्रिविजप्रमैकगेहं परं

श्रीयोगीश्वरशक्रचूपरिवृढैः पूज्यं महर्षिं श्रये ॥ ३ ॥

विश्वेऽपारत्तवार्णवप्रवहण श्रीशूकवारीश्वर

विश्वे मोहमहीरुहोरुपरशो रोपाचरे शम्बक ॥

प्रौढश्रीगुणराजिपङ्कजगणेऽवश्यापराशिं विजो

मायाम्मे हर विद्म पूरुषवर प्राणप्रियेश प्रजो ॥ ४ ॥
 श्रीमोहापहरं परं प्रजुमहं पुण्येशमीशं श्रियाम्
 चाग्नीयूपविवर्षकं परशिवप्रापं परं प्राणिनाम् ॥
 श्रीमारप्रविणाशमेव वपुषा श्रीहाटकश्रीहरं
 ईडे पार्श्वविजुं च पूरुषवरं श्रीपूरुषेडधश्रियम् ॥ ५ ॥
 श्रीकाम्यं शशिनाजमीशममरैः पूज्यकमाम्जोरुहं
 कार्याकार्यविवेचकागमवरं पुण्यप्रवाहार्णवम् ॥
 गेयं मेघगञ्जीरघोधमपरं जठ्याम्बुजाहर्मणिं
 श्री पार्श्वं प्रणमामि ज्ञीजरहरं वाचंयमेशं परम् ॥ ६ ॥
 मां मायापरिमोहरोहजयकं कम्प्रं रुजारौरवैः
 कष्टव्यूहविशारणैकपटुकश्रेयोजरत्राजक ॥
 वामामब्रजपङ्कशोपकरणप्रौढार्कविम्बोपम
 प्रज्ञापाटवमीश यच्छ परमब्रह्मैकरूप प्रजो ॥ ७ ॥

श्रेयाज्ञेयविवेचकं प्रभुमहं पाद्यप्रपूज्यं परं
 विभ्राणं गुणराजिगोरववरं क्लीणाष्टकर्मव्रजम् ॥
 श्रीपाश्वं परिवृंहणं शमयमश्रेण्याश्च वाण्याश्चयेः
 इंडे विश्वविभुं विवेकिशरणं कर्मव्रजाच्छ्रोत्रकम् ॥ ७ ॥
 श्रीनेमीश्वरसूरिराज्यसमये प्रौढप्रनावाकरे
 तेषां पूर्णपरप्रसादमहिमात्राजिष्णुनाजिष्णुना
 तच्छिष्येण नुतो यशोविजय इत्याख्याचृता साधुना
 निर्दन्त्यार्थपदेः स्तुतः प्रचुरिति श्रेयोविधत्तात् सताम् ॥९॥

॥ अय कविनामार्थधक्कन्थः ॥

यस्मान्मोहिमहीरुहोरुपरशोः सञ्जायतेऽघात्यः
 शोरीषेण सुशोचिताश्च परितः पापोघशोलाशनिः
 विद्यवैजववर्द्धकः प्रपवनः पार्श्वः श्रियां दायकः
 जन्माद्यातिमिमां प्रजिद्य परमं स्यानं विधत्तान्मम ॥ १० ॥

॥ श्री चतुर्विंशतिनिर्दिशंभरभ्यो नमः ॥
भगवद्रथः श्रीमद्विजयनेपियुग्भिर्भ्यो नमो नमः
अथ सृष्टिकल्पन्यायां षष्ठं स्वर्गके

शरणागतोद्धरणार्थं स्तोत्रं प्रारब्धते

॥ श्री पार्श्वेश्वरस्य दशसं स्तोत्रम् ॥

—५६—

जववनत्रमजनितदिग्भ्रमसततमानससंभ्रमं
विगतचेतनमसमचेतनगुणनिकेतन पार्श्वं माम् ॥
विशदशारदकुमुदवान्धववदन मन्दिरमापदां
सदयमुद्धर जिन यशोऽजिधमशरणं शरणागतम् ॥ १ ॥
दुरितजेदन विविधवेदनमसमखेदनवापदं
मदनमर्दन मदेविमर्दनः दुरिततर्दन निर्दयम् ॥

वृषदुपासन वित्ततशासन वित्ततवासनमानसं
 सदयमुद्धर जिन यशोऽज्जिधमशरणं शरणागतम् ॥ २ ॥
 सुवनश्रूषण विविधश्रूषण कुमत्तिसंहतिपूषणं
 सुवनपावन विगतत्रावनविषयधावनलोलुप्तम् ॥
 जयविज्रञ्जन ऋविकरञ्जन वरनिरञ्जनपूजन
 सदयमुद्धर जिन यशोऽज्जिधमशरणं शरणागतम् ॥ ३ ॥
 ऋविकवोधक विषयरोधक विगतवोधकचित्तकं
 समयवोधन सकलशोधन विविधवाधनसाधनम् ॥
 ऋवविमोचन विगतशोचन विमललोचन चञ्चलं
 सदयमुद्धर जिन यशोऽज्जिधमशरणं शरणागतम् ॥ ४ ॥
 गुणसमुद्ग महत्त्वमुद्ग विनिद्गसम्पदमुद्गण
 सकलसज्जनजननतारणचरणचारणकारण ॥

अस्मत्सर्वं न विजिनम्भर विजितशम्भरशतन
 सदयमुक्तर जिन यशोऽन्निधमशरणं शरणागतम् ॥ ५ ॥
 ज्वलदुर्गलज्वद्वानल विकलकल्मषजाजनं
 कपटकौशलकलितपाकलफलितकर्मभिर्विपाककम् ॥
 लसितलासलक्षितलाघवदलितवोधवलौढ्यं
 सदयमुक्तर जिन यशोऽन्निधमशरणं शरणागतम् ॥ ६ ॥
 गुणविवर्जितविवुधतर्जितशमविसर्जितमानसं
 जयदुताशनशमितशासनमसदुपासनलासम् ॥
 कुगतिसद्गतिस्त्रसदसन्मतिस्ततसद्गतिवर्जितं
 सदयमुक्तर जिन यशोऽन्निधमशरणं शरणागतम् ॥ ७ ॥
 अरिपटञ्चरद्वृष्टिविद्वुष्टितचदुल्लेचेतनविद्वुल्लं
 मतिविवर्जितचिरतरर्जितनियतितार्जितसत्क्रियम् ॥

कृतकराञ्जलिमघदवावलित्रिकलितालसचेतसं

सदयमुञ्जर जिन यशोऽजिधमशरणं शरणागतम् ॥ ७ ॥

इति श्रीमदभिनवसंवलकन्दहोत्रोत्पत्तिसुलोकप्रदकुलकल्पकुशुभकूटशुभविघ्ननमकटकशालकुलिगामाननिःशेष-
नेमृषीममुनेपपराजितापरापराजितिनिराचार्यवर्याचार्यवर्यश्रीमद्विजयनेमिसूरीभरपादपद्मेन्द्रि-

गयमाणविनेयशौविजयविरचितायां

स्तुतिकल्पत्रयायां षष्ठस्तवके

शरणागतोद्धरणार्थं दशमं स्तोत्रं समाप्तम्

॥ श्रीचतुर्विंशतिजिनभरेभ्यो नमः ॥

॥ भगवद्भयः श्रीमद्विजयनेमिसूरीभरेभ्यो नमो नमः ॥

अथ स्तुतिकल्पत्रयायां षष्ठस्तवके

श्रीपार्श्वस्य स्तुतिफलप्रशंसास्तोत्रं प्रारब्धते ॥

॥ श्री पार्श्वनाथस्य एकादशं स्तोत्रम् ॥

— ३५ —

ते सर्वदेव जुवने न च शोचयन्ति क्रेशापदं सपदि ते प्रसिमोचयन्ति ॥
तान् वैरिणोऽपि वचने न च वधयन्ति ये त्वां सुपुण्यरत्नैरमर्चयन्ति ॥१॥
ते कर्मरज्जुनिगडं त्वत्किष्णण्डयन्ति मूर्केर्विदग्धसमितिं सुयिमण्डयन्ति ॥
ते वैरिचक्रमपि चात्र न चण्डयन्ति ये त्वरस्तेन दुरितन्वत्तुण्डयन्ति ॥२॥
विघ्नव्रजं सततमेव निवारयन्ति बुद्ध्या त एव सदसद्य विचारयन्ति ॥
श्रापक्षतिं जिनवर प्रविदारयन्ति त्वद्भक्तिमेव हृदि ये प्रविधारयन्ति ॥३॥
ते सिद्धिसौधगमने परितूरयन्ति संसाधोरविषिनं परिनूरयन्ति ॥
ते लोभमित्रनिवहं परिशूरयन्ति ये त्वश्वस्तवचरं परिपूरयन्ति ॥४॥
पापप्रवाहमिह ते परिपीलयन्ति पुण्यव्रजं प्रतिद्रिनं परिकीलयन्ति ॥
कामाममार्गमनिशं परिमीलयन्ति ये त्वश्वस्तवचरेः परिशीलयन्ति ॥५॥

धोपून् सुधर्मवचनैर्नुवि पाशयन्ति मायाक्षताञ्च विकटां परिक्षायन्ति ॥
 तेऽरूपं जगन्नापि कदापि न दाशयन्ति ये त्वां सुधारसमयं हृदि नावयन्ति ॥६॥
 ते शोषोपशब्धैः परितृपयन्ति ध्यानामृतं धृतिगताः परितृपयन्ति ॥ ७ ॥
 सञ्ज्ञानदानमनिसं परिपूपयन्ति ये स्वं मनन्तत्र नवैः परितृपयन्ति ॥ ७ ॥
 ते शरपद्मगनिसं परिशोषयन्ति क्रूरान् विरोधधित्तानपि तोषयन्ति ॥
 पारित्यक्तन्दमनुषं परिपोषयन्ति त्वां पार्श्वं पार्श्वं इति ये परिपोषयन्ति ॥७॥
 ते ज्ञानदानमनिसं प्रविद्रासयन्ति शान्तिं त एव हृदये त्वधिवासयन्ति ॥
 दुष्कर्तृकरमसं प्रविद्रासयन्ति ये नक्तितस्तत्र मनः प्रविकासयन्ति ॥ ९ ॥
 ते दुःस्वप्निं शमदमजस्रैर्देव निर्वापयन्ति

स्वीयानेहः शत्रुमपि वृथा नेत्र ने यापयन्ति

मंत्रग्लानामनयमनिसं मर्धनो द्रासयन्ति

ये शत्रुकिप्रवृत्तहृदये मर्दये क्लापयन्ति ॥ ९ ॥

ते प्रव्यानां प्रवचनमद्वोदन्वनस्तारयन्ति
 स्वं शान्तार्थः सकलसुरसेर्जापितं प्रारयन्ति ॥
 विद्वाव्यान्तर्भवकुविययान् सर्वदोहसारयन्ति
 ये त्वस्तुत्या स्वहृदमनिशं जक्रितः पारयन्ति ॥ ११ ॥
 तेऽद्विप्रायानपि रिपुगणान् स्थानतश्चाव्रयन्ति
 स्फीतं गीतं त्वतिशययशःपूरमास्माव्रयन्ति ॥
 श्रंहःपङ्कं सततमिद्वितं स्वात्मनः द्वाव्रयन्ति
 त्वद्भक्तौ धे सततमलसं चित्तमुत्ताव्रयन्ति ॥ १२ ॥
 ते रागादीनतिरयरिपून् सर्वतो धंसयन्ति
 स्वान्तं शान्तं दमयमगुणैः सर्वदोहंसयन्ति ॥
 कर्मव्राताँश्चिरतरचितानाशु विलंसयन्ति
 ये त्वत्पादानचिनवनेत्रैः सर्वदा शंसयन्ति ॥ १३ ॥

ते सन्नुक्तिप्रथमपथैर्नैर्षांदिनखासयन्ति
 शदिप्रस्तान् सदसि विमुखां सर्वदाश्वासयन्ति
 सापुरस्वान्ताब्जवनमनिशं सर्वयोद्धासयन्ति ॥
 ये स्वाकीर्त्तः कजुपहरणीः सर्वतः कासयन्ति ॥ १४ ॥
 ते जव्यानां जवनपवतां सद्रुतं ग्राहयन्ति
 शोकाकीर्णान्निनयनराशित्यमुत्साहयन्ति ॥
 दोषारण्यन्तृणमिचनपस्तेजसा दाहयन्ति
 ये स्वङ्गिप्रगुणहृदयं कर्म निर्वाहयन्ति ॥ १५ ॥
 ते पापेषुं तरुमिथ परभ्यानतस्तदायन्ति
 शाग्मानान्विततगहनान् बुद्धितो हृदयन्ति ॥
 सन्नुत्पयं शुनफज्जरं निर्जरं नदायन्ति

ते सन्नुत्पयं शुनफज्जरं निर्जरं नदायन्ति ॥ १६ ॥

अथ स्तुतिकल्पलतायां विविधनामगर्जच्छन्दोमयमुक्तक-

महावीरस्वामिपट्टत्रिशिका प्रारभ्यते ॥

अथ स्तोत्र्ये वीरनाथं चावन्दितागुरुकमः ।

न्दोत्तर्विविधैः कैश्चिन् सुग्धलोकप्रबोधकैः ॥ १ ॥

संख्यास्तव वक्तुमीशो मुखैः सहस्रैरपि नोरोगेशः ॥

पवृद्धिर्मनुजो ब्रवीतु तथापि चक्ष्या मुखरीकृतोऽहम् ॥२॥

अथैकाक्षरपादमुक्तायां श्रीदृत्तम्

श ॥ स्याधम् ॥ ३ ॥

॥ १ ॥ गुधत्र ॥ २ ॥ उद्वणिका यथा- 5

अथ श्यदरपादं मध्यायां मृगीवृत्तम्
नोऽजनास्त्रीमृगी ॥ त्वां विना याति शम् ॥ ४ ॥

अथ श्यदरपादं मध्यायां नारीवृत्तम्
सोकास्ते यान्तीश ॥ ध्यातारो मानरीम् ॥ ५ ॥

अथाष्टादशरपादमनुष्टुप्ति समाजिकावृत्तम्
धीरते समानिका च षोष्टकाश्चनादिकेषु ॥
दृष्टिगत दुःखहार शान्तये समास्तु साथ ॥ ६ ॥

अथाष्टादशरपादमनुष्टुप्ति विद्युन्म श्यदरम्

॥ १ ॥ यत् १ः एत् चत् ॥ मा पनामंमृगी ॥ २ ॥ उद्वगिना यया- 5 । 5

॥ ३ ॥ एत्तं पधेयागी ॥ ३ ॥ उद्वेदोदः मा ग्याना ॥ उद्वगिना यया- 5 5 5

॥ ४ ॥ एत्तं पधेयागी ॥ ४ ॥ उद्वेदोदः मा ग्याना ॥ उद्वगिना यया- 5 5 5

॥ ५ ॥ उद्वगिना यया ॥ 5 । 5 । 5 । 5 ।

स्तौतीश्वरं वीरविभुं जनोऽय देवेन्द्रपूज्यक्रमपद्मरागम् ॥
 पो मानवस्तस्य तु पुण्यनाओ नो इन्द्रवंशमादपि जीतिरस्ति ॥ १२ ॥

श्रय द्वादशाक्षरपादं जगत्यां वंशस्थवृत्तम्

सदा सुवंशस्थैर्नवैर्जनोत्तमैः प्रपूज्यपादाब्जयुगं मुनीश्वरम् ॥

सदा महावीरजिनं जिनेश्वरं स्तवीमि नक्तिप्रसरद्वचोर्जैः ॥१३॥

श्रय द्वादशाक्षरपादं जगत्यां प्रियंवदावृत्तम्

१.०॥ वीरविभुं विष्णुर्गमर्षीया स्वागतेति मधुगणरत्नदा ॥ गणं नेन गुभ्या भगणैः सा गुह्यद्वयमनोहरत्वन्या ॥९॥

॥ ९ ॥ उदरविभु यथा ॥ ५ । ५ । ५ । ५ ॥ ५ ५ ॥

॥ १० ॥ आदौ मधुमेन विगजमाना मध्ये जकांण विभृपिता या ॥

अन्ते गणपदुपसर्दिता सा स्याद्विद्वद्भवा विभुयममिदा ॥ १० ॥

॥ १० ॥ उदरविभु यथा ॥ ५५ । ५५ ॥ ५ । ५५ ॥

॥ ११ ॥ गणो जगत्तैः सविधामने पुग्मनस्यनापा च पाल्पतो भवेत् ॥ त्तो जकरणे सगणय भासते

वर्षेति वैश्वर्यामिदं पद्यायै ॥११॥ उदरविभु यथा ॥ । ५ । ५ ५ । ५ । ५ । ५ । ५ ॥

शिवसुखप्रदत्रिणो प्रियंवदोद्विपदो मधुररावकाक्षिताः ॥

अथ नजन्ति नमहर्निशमरं नजति यस्तत्र पदाम्बुजवरम् ॥ १४ ॥

अथ द्वादशाक्षरपादं जगत्यां प्रमिताक्षरावृत्तम्
प्रमिताक्षरान्तव वचोसहरीं बहुनक्तितो हृदयतोपकरीम् ॥

बहुलप्रबोधकरवाक्यवरां प्रनजामि तां नवजयापहराम् ॥ १५ ॥

अथ द्वादशाक्षरपादं जगत्यां प्रजावृत्तम् ॥

श्रुतिपतिशतजासमानयुते मुनिवर नवत्रीप्रविध्वंसक ॥

॥ १० ॥ प्रथमं च नागेन सयुता भवति भेन विभदा युर्थपता । जगणक्षितनियन्धगोभिता
रणवद्धव्या मियंवदा ॥ उद्वणिका यथा ॥ १ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥

॥ १३ ॥ प्रथमं भवत् सगणान्युता जगणप्रिया सगुल्लन युता ॥

मुवि कस्य नव मुखदाभिपता प्रमितासग युभगणमथिता ॥ १३ ॥
उद्वणिका यथा ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥

कामक्रीडांमुक्तं शुद्धात्मानं देवैर्वन्द्यन्तं सौम्यावासं शुरुद्धानं लोकानन्दं नाश्रय्य ॥
वीरं धीरं द्योयैन्मुक्तं शश्वन्त्रान्तं सर्वज्ञम् ईशं लोकप्रतारं दीनोद्धारं तस्या स्तोमि ॥२३॥

अथ षोडशाक्षरपादमष्टयां गरुडकृतवृणम्

सतनमदं जिनेश्वरं त्वत्रायक

सकलत्रयानश्लोकसमं सुनामैष्टदम् ॥

तव परमं तजामि तुवनेकबन्धो विजो

गरुडेकं मदादिदुर्जगेन्द्रमन्त्रासने ॥ २४ ॥

अथ षोडशाक्षरपादमष्टयां चक्रितावृणम्

२१ ॥ श्रीगणेशं चक्रितामाः शारुष्ठा वृष्यदगी । यां गार्ह्मी वृष्यन्तं शारुष्ठाः कंचिन्मा ॥
शारुष्ठाशरण्या स्थिता चन्द्रोविद्विष्टशुद्धोप्रत्ये । योर्गणैर्यैन्द्रगोदया तस्यान्तर्गो मोंदं दने ॥

॥ २१ ॥ उदरविशय यथा ॥ २२ ॥ २२ ॥ २२ ॥ २२ ॥ २२ ॥

॥२२॥ भवति पुगे नर्मप्रशरणो नर्मप्रकल्पतः । भगण इतः परं त्रगणोभितः श्यात्तथा ॥ भवति
नयनगंशरणो गुरुत्पतः परं । गुरुत्पतः नदा पतति पात्पतः पनोरशम् ॥

॥ २२ ॥ उदरविशय यथा ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

महामहिमज्ञासुरार्चितसमस्तपृथ्वीश्वरैः
सुदेशनत्रयोऽमृतैर्जनितचन्द्रमोन्यकृतिः ॥

दिलोचनविज्ञाजितातिचलखञ्जरीटप्रज्ञा
मनोहरति कस्य नो तव मुखप्रज्ञा सामला ॥ २७ ॥

अथाष्टादशाक्षरपादं धृत्यां शार्ङ्गलललितवृत्तम्
चित्रन्मोहमृगादिदर्पदलने शार्ङ्गलल्ललितम्
कुर्वद्लोकहृदञ्जवोधमनिशं त्वद्वाक्यनिकरः ॥

उद्यन्नास्करवत् सुरासुरनराऽनिस्तव्यचरण
जीयोदेव महोपकारचतुरो द्राक्षासमरसः ॥ २८ ॥

॥ २७ ॥ माभिरुच्यः प्रथमं गणस्तगणसम्प्राज्ञी यदि ततः । जाल्यस्यात्र गणस्ततस्सगणसंराज्ञी परमितः ॥
तास्यभेजदन्तरं सगणसम्बन्धो भवति चेत् । तद्विज्ञैः प्रगितं दिवाकरसैः शार्ङ्गलल्ललितम् ॥

॥ २७ ॥ उद्वगणित्त यगा ॥ ५ ५ ५ ॥ ५ ५ ५ ॥ ५ ५ ५ ॥ ५ ५ ५ ॥ ५ ५ ५ ॥

ददन्ते तेषां क्षीयत्वमपि च नो स्वप्नकालेऽपि नाथ
मृगारातीजाद्याः प्रतिजयतमा मेघविस्फूर्जितास्तु ॥ ३१ ॥

अथैकोनविंशत्यक्षरपादमतिधृत्यां कुह्लदामवृत्तम्

ये नित्यं श्रीमज्जिनवरवृषजं कुह्लं दामप्रकाण्डैः

भक्त्यार्चन्तीशं विगतजयजरं तीर्थनाथं तु वीरम् ॥

तेऽर्च्यन्ते जव्याः सुरवरतत्तिः पूर्णकामा अकामाः

स्तुत्वा स्तूयन्ते सुरनरवृषजै र्योन्ति मोक्षश्च शश्वत् ॥३२॥

॥ ३९ ॥ गणो याख्यः पूर्व पगणरचना स्यात्परस्तान्मनोश्च । भवेत्वाख्यो हृद्यो गण इह ततो यस्यवन्धो
पनोश्च ॥ रसो स्यातां तस्माद्गुरुरिह यदा तर्हि मान्या बुधेन्द्रैः रसैः पद्भिर्विर्हयतिरिह मता मेघविस्फूर्जितासौ ॥

॥ ३९ ॥ उदवाणेका यथा— १५५ ५५५, ॥५ ५५५ ५५५ ५ ॥

॥ ३० ॥ स्यान्माख्यः पूर्व तगण इहततो नेन हृद्यः परस्तात् । तस्मात् साख्यश्चेत् रगणमुवञ्चितो रेण नदं पुनश्च ॥
तस्माद्रो यस्मिन् विबुधजनगणैः संविनं मद्रणादयं भेयं प्राक्षेत्तच्छरहरतुरंगैः कुह्लदामाभिरामम् ॥

॥ ३० ॥ उदवाणिक्का यथा ॥ ५५५ ५५ ५ ॥ ॥५ ५५५ ५५५ ५ ॥

॥ अथ विश्वकरपादं कृत्यां गीतिकावृत्तम् ॥
 बहुलानुरागसुरार्चितपादपङ्कजमादरात्
 परिपेवते जिनशस्तवामलत्रं कितो जगतीतले ॥
 गुणशंसिनी किल तस्य देव नरंन्द्रवथ्वविनिर्गता
 दुवनत्रयेऽपि विश्वासमेति जनस्य नाथ सुंगीतिका ॥ ३३ ॥

॥ अथैकविंशत्यकरपादं प्रकृत्यां स्वधरावृत्तम् ॥
 कैलासोद्दामकान्तिस्फुरदमलतलन्यस्तचित्रोपलाढ्ये

॥ १? ॥ मन्त्रान्विता भग्माश्रिता न्यभूषिता मयु गीतिका ॥

अन्यत्राप्युक्तम्

वरराशिनाभिमूर्धनकङ्कणरत्न ज्युविभूषिता गुणयोगा पद्ममङ्गिन्युग्मपुण्ड्रमण्डिता ॥

पणिगजपिङ्गलवर्णिना कविमयंभानसदार्थिका वरकामिनीव पद्मोमंडं नदि रूप्य मा मयु गीतिका ॥

॥ २? ॥ उच्यते यथा ॥ ॥ १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥

प्रज्यस्तोत्रावलीसम्मुखरितककुजिस्वान्तपद्माकरोचिः ॥

नानासङ्कारहारिण्ययदलनकरी चीर मूर्तिस्त्वदीया

श्रीषरीश्रप्रजाढ्यामलमणिनिकरैर्बन्धरा इन्दु पापम् ॥ ३४ ॥

॥ अथ द्वाविंशत्यक्षरपादं कृत्यां मदिरावृत्तम् ॥

ये मदिरासुहिता मनुजा न भजन्ति तवाङ्घ्रिसरोजयुगम्

ते जिन निर्गतपुण्यनरा त्रयज्ञारसुष्ठुःस्मितमानसकाः ॥

शश्वदशेषशरीरिविशारणकारणचिन्तननरुहृद्दो-

नो गणयन्ति परोपकृतिं न विदन्ति गुणं न भजन्ति सुखम् ॥३५॥

॥ ३२ ॥ श्वेतेऽपि विद्वानो मरणपर्ययः मुन्दरासुखेयम् ॥

अन्तरात्पुनः ॥

कर्णं तादृशदुर्गं बन्धस्यै च मुर्खे च पञ्जीरगुणं पुत्र्यं गन्धं बह्वनी द्विजाणराचिरा नृपुण्ड्रदुग्धना ॥

कर्मैर्वा रथना मुन्दरिजागना रूपकानुषट्यग्या मुग्धा कर्णा न चिन्तं तग्यति बन्धव सग्नरा कामिनीच

॥ ३२ ॥ अथपिचर यथा ३३ ३३-३३ ॥ ३३ ३३ ३३ ३३ ॥

॥ अथ चतुर्विंशत्यक्षरचरणं संकृत्यां दुर्मिलवृत्तम् ॥
 प्रणिधाय जघत्पदपङ्कजमीश जिनेन्द्र जवामयजेदकरम्
 ससुरासुरमर्थनतं सततं परिदुर्मिलमोक्षसुखप्रददम् ॥
 लक्षते सकलः खलु सौख्यमनन्तमिहापि परत्र च किम्बहुना
 प्रणतः सट्टदप्यमरेः पुरुषः सततं महितो जवति प्रणयात् ॥३६॥

॥ ३३ ॥ सप्तमकालुना सगुर्नादिते यमुदास्तया मदिरा ॥

॥ ३३ ॥ उद्वगिक्ता यथा ॥ ५॥ ५१ ॥ ५॥ ५१ ॥ ५ ॥

॥ ३४ ॥ सगणी सगणी सगणी यदि दुर्मियमेनदेवेति नदा ॥

॥ अन्यत्राप्युक्तम् ॥

विनिधाय करं गुरुल्लमनोहरवाद्युगं दुरु रत्नपरं सगणं च नतः दुरु पाणितलं वपुण्युगं विनिधाय गुरुम् ॥

इति दुर्मिल्यत्र फणिनायक संसक्तिना किल वर्णविक्रमप्रया चतुराधिनविद्वत्तिर्णकृता कविना मुकृताश्रयत्रिलयया ॥

॥ ३४ उद्वगिक्ता यथा । ॥ ५ ॥ ५१ ॥ ५ ॥ ५१ ॥ ५ ॥

॥ अथ चतुर्विंशत्यक्षरचरणं संकृत्यां किरोटवृत्तम् ॥

देवकिरीटमणिप्रकरप्रतिरञ्जितपादसरोजयुगन्तव

जालु सदा मम चेतसि देवविकीर्णसरोरुहचारि सुखाकर ॥

यत्र विजाति नखावलिरीश्वर पद्ममणिप्रकरप्रतिमाङ्गुलि

मस्तकराजिसुधाकरविम्बसमा शमनिर्जितदोपरिपुवज ॥३७॥

अथ चण्डवृष्टिप्रपातनामा सप्तविंशत्यक्षरचरणो दण्डकः पञ्चते ॥

जयजयसुरयक्षविद्याधराधीशमर्त्यादिभिः सङ्कले सर्वशोभाकरे

समवसरणभूमिभागे यथावत्समावेशितानेकलोकालोकल्लेऽतिप्रभे

मणिकनकविचित्रचञ्चत्प्रजाहारिसिंहासनाध्यासिनो देशना देव ते

त्रिशुवनततकाममोहादिधोरानलोज्झासने चण्डवृष्टिप्रपातायते ॥३८॥

॥ ३५ ॥ अष्टभकारमनोहरवन्धनवृत्तकिरीटमिदं परिभाष्य ॥

अन्यत्राप्युक्तम् ॥

श्रीचणुविष्णुभिरितिभारुण्योनिमः
भीष्मद्विजयनेभिरुगुणभिरुण्योनिमः

अथ स्तुतिकल्पलताया

मकारान्तप्रथमान्तपदै मंहावीरस्तोत्रं

प्रागुच्येन भीमघोषीगृह्यम् ॥

देवस्तस चिन्तामणि देववृक्षजैत्रप्रणामशशमवारिधारः
चामीकरेद्योतशरीरजासः श्रीवीरनाथो जवहानिदोऽस्तु ॥ १ ॥
प्रौढप्रजाधो सुवनेकपूज्यः कन्दर्पदर्व्यापहृदेहजासः
संसारकान्तारगतिश्रममः श्रीवीरनाथोजवहानिदोऽस्तु ॥ २ ॥
कामोन्मद्विप्लुष्टिपदर्व्यापपञ्चाननो विश्वजनप्रपूज्यः

प्रादप्रनापप्रविराजमानः श्रीवीरनाथो जवहानिदोऽस्तु ॥ ३ ॥

मिथ्यास्वरादिप्रवक्ष्यथात्सूर्यायमाणः शिवदानशोण्डः

धीरत्वं जयाचक्षवं दानाथः श्रीवीरनाथो जवहानिदोऽस्तु ॥ ४ ॥

दुःखान्धुमग्नान्विल्लक्षोक्तकाम्य रज्जुयमाणालुलवाग्विलासः

संसाग्नीरेश्वर्योत्तपादः श्रीवीरनाथो जवहानिदोऽस्तु ॥ ५ ॥

सर्वोपमर्गप्रदोपधातो व्यातोऽपि संसोढमद्वोपसर्गः

यश्चित्रचारित्र्यगो जिनेन्द्रः श्री वीरनाथो जवहानिदोऽस्तु ॥ ६ ॥

अप्राप्रिनाथं प्रददत्ताविज्ञासहीजामरागोऽसमपुण्यदानः

श्रीकृष्णज्ञाज्ञोक्तविज्ञानज्ञोक्तः श्रीवीरनाथो जवहानिदोऽस्तु ॥ ७ ॥

श्रीब्राम्हृतास्वाद्यमहाप्रपानंदं ब्राम्हुरासेव्यवयुः प्रनावः

संगयारनशोरद्वयाग्विज्ञासः श्रीधीरनाथो जवहानिदोऽस्तु ॥ ८ ॥

श्री श्री अयंग्रनपनक्षमन्तरक्षित्तिचरणकम्यथार्गुणचोरं श्रीपद्मिनेसियुगीभग्यादस्त्रेन्द्रिन्द्रिरायमाण

विनेयसंनरपत्रं विभ्रथिपिक्वार्थं स्फुटिकन्त्ययार्थं पश्यन्तरदृश्यपयश्रीपशचोगाष्टकं सम्यामपू.

श्रीचतुर्विधविजिनेश्वरेभ्यो नमः
भगवद्भयः श्रीमद्भयनेमिमुरीश्वरेभ्यो नमः

अथ पञ्चवर्गविनिर्मुक्तं श्रीमहावीराष्टकम् प्रारभ्यते

पञ्चेन्द्रियदुःखं देव्यं पञ्चज्ञानोपदेशकं

पञ्चवर्गविनिर्मुक्तं स्तोत्र्ये वीरं जिनेश्वरम् ॥ १ ॥

अथ विश्वाश्रयो वीर शिवावासः सुरेश्वर

श्रीपुत्र शिष्यशासनाय स्वास्य श्रिया विलास ॥ २ ॥

श्रीवरः श्रेयसे साररात्रास्यः स सुरेश्वरः

सर्वेषां क्लान्तसाधसः शीलसूक्ष्मीशिवावहः ॥ ३ ॥

वैश्वर्येण विश्वस्य सर्वाय सहसा वर ।

श्रीवीरेशसुराह्वात्र जज्ञासय शिवश्रियम् ॥ ४ ॥

सुरासुरसुतेव्याह्रिं सूरिं शूरखं वरम्

सखं सुखं सख्यं सुरं सेवे ऋषीश्वरम् ॥ ५ ॥

यस्येश्वरस्य मारस्य सर्वाशा विद्वसं यथाः
श्रेयः सुरसुवह्नी वः सोऽयं वीरः शिवाय वै ॥ ६ ॥

सर्वाद्दसपुमंद्धारं सर्वावं सुरेश्वरम्
श्रम्यं मंत्रयेवीरं शशिद्वेदयं वशीश्वरम् ॥ ७ ॥

सुरसः सुरवो यस्य वीरः सेंद्वयः शिवाय वः
स्वेरीशाश्रेयज्ञामोदिः सोऽर्वायवीर्यशाल्ययम् ॥ ८ ॥

सर्वमारं वरं वीरं मूर्यज्ञासं सुरेश्वरम्
द्वेषाद्वेयमुज्ञामंजं मंत्रये माधशोऽवशाः ॥ ९ ॥

श्री ॥ मरुतुगुणंःः विष्णुगुणंःः विष्णुगुणंःः विष्णुगुणंःः विष्णुगुणंःः विष्णुगुणंःः
विक्रमं विक्रमं विक्रमं विक्रमं विक्रमं विक्रमं विक्रमं विक्रमं विक्रमं विक्रमं ॥

श्रीचतुर्विंशतिजिनेश्वरभ्यो नमः ॥
॥ श्रीमद्विजयनेमिगृहीश्वरेभ्यो नमः

अथ स्तुतिकल्पलतायां

श्री वीरचित्रकाष्टकम् ॥

अथच्छत्रवन्धः (पञ्चमोऽपि)

अविदितगुणमानं सर्वदा ज्ञासमानं
अकलितमहिमानं ध्वस्तमोहाजिमानम् ॥
विहितमदनमानं शान्तिसंशोभमानं ।
प्रकटितपटिमानं नौम्यहं वर्धमानम् ॥ १ ॥

अथ धनुर्वन्धा वसन्ततिलका.

वीरं नमामि विपदादहनं दयालुं
घोरान्धकारविधुरान् विविधोपतापान्

पापान् समुद्धरति योजितजावैरी
दर्पोज्जमप्रशमनं जगदेकसारम् ॥ २ ॥

अथ स्वह्वयः

धीरं वीरं वरन्देव, देवमावसथं श्रियाम्
यद्दर्शनमघध्वंसि सर्वदा तं जिनं स्तुवे ॥ ३ ॥

अथ द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां स्वह्वयः ॥

सारशौर्यासमोद्गश्रीजितकाममहारिपुः
पुण्यकेक्षीगृहं वीरः क्रान्तविश्वः स्वतेजसा ॥ ४ ॥
सानुकम्पो नवच्छेदी शक्रसन्दत्तवाससा
सारं संशोभमानो मां पातु पपात् प्रजद्रकः ॥ ५ ॥

अथ द्वावयः

सर्वदा दारितोन्मादं सर्वोद्धिधिपणैर्नुतम्
वन्दे वीरं महाधीरं नवसत्रससन्नतम् ॥ ६ ॥

अथ विद्वान्प्रथमः

उद्यमतेजसाजासदेहसौन्दर्यनासितम्

तं सदा द्वासनं देवं वन्दे तं विदितं द्विवि ॥ ७ ॥

अथ शक्तिवन्द्यः

वरं तत्त्वविदाम्मीशं तं शं सौम्यददं वरम्

धरगाम्भीर्यसम्प्राजं संसंख्यायामि सर्वदा ॥ ७ ॥

शक्तिं निरुपमोऽसाप्रागप्यशक्तिराजमानतपसस्तेजःमकरमूर्त्तिर्गणमानर्त्तिर्चिन्तिरस्वच्छतपगच्छगण
नभ्योपणीयमानसत्त्वःजनमर्थिर्गणमार्षचिन्तामणीयमानश्रीमद्विजयनामिदृशीभराचार्यवर्षेनरणचञ्चरी
व्यपनाणवर्षेकपञ्चोच्चिन्नयविगचिन्त्यायां स्तुतिस्त्वान्यत्रायांश्रीमहावीरिविष्णुकाष्ठम् समाप्तम् ॥

श्री चतुर्विंशति त्रिंशदशो नमः

श्रीमद्विंशत्यनेपिसूरीश्रेष्ठो नमः

अथ स्तुतिकल्पलतायां द्वितीयं

श्री महावीर चित्रकाष्टकम्

जगवान् सुवनाधीशो धीशो धैर्यगुणे नमः
गजस्तिमोद्दिविध्वंसे पापाहारीऽवतात्समाम् ॥ १ ॥

अथ ह्यन्यः

वीरं नमामि विश्वेशं तं शंखप्रचुमीश्वरम्
रम्यमूक्तिजगद्वोधं सर्वज्ञं वरकैवल्यम् ॥ २ ॥

अथ ह्यन्यः

वीरं धर्मप्रदातारं वारं दोषतर्तुवरम्
रङ्गोत्कारकरं त्रिश्रेष्ठं वन्देऽहं देवदेवनम् ॥ ३ ॥

जय जत्रजयहरणचरणकमल जय कनककञ्जयवजनशरण
जय समसहस्रमददवदहस्रदक जयवजनचरननततपदक ॥ ४ ॥

अथ समासगुप्तं

प्रबलमदनदावं घोरमोहप्रतानं प्रकुपितमदकालव्यालसङ्घप्रचारम्
जववनमधिन्नव्य भेषिसौख्याय यस्याज्जिज्वति शरणं सत्रायतां वोऽथवीरः ॥५॥

अथ गोमृत्त्रिकावन्धः

सम्पद्दानपरं वन्दे लोकजालस्य पाणिनम्
विपन्मानहरंमन्दे शोकजालस्य पातिनम् ॥ ६ ॥

अथ यमवन्धः (अयं गोमृत्त्रिकावन्धेऽपि)

जिनश्रीनिधनध्यान चिन्तमानधनस्वन ॥
धनदीनजनग्लानं जनसहस्रतनन्दन ॥ ७ ॥

अथ प्रथमान्तवन्धः

विश्वत्रयत्राणनिवर्द्धचेताः कुबोधविध्वंसनत्राग्विज्ञासः
तृष्णातमस्संहरणो मुनीशः श्रीश्रीरदेवः सुखदः सदाऽस्तु ॥७॥

इति श्रीसहस्रहृदयारविन्दविकासनसप्तविंशत्यमाणसकलजनमनोऽन्तस्तापप्रक्षमनमपीषूपायमाणभीष्मपञ्चन
अग्निषण्डान्निषण्डान्तिदानैककलयनरूपमाणश्रीमाद्भिनयनेमिसूरीभराचार्यवर्यचरणवञ्चरीकायमाणप्रवर्तक
यज्ञोत्थिनयविरचिनायां स्तुतिकल्पलतायां श्रीमहावीरचित्रकाष्टकम् समाप्तम् ॥

धीचतुर्विंशतिभिर्भक्त्यो नमः ॥

॥ भगवद्रूपः धीमद्विजयनेमिसूरीभक्त्यो नमः ॥

अथ स्तुतिकल्पलताया मकारान्तचतुर्थ्यन्त पैदैः

श्री महावीरस्तोत्रं प्रारच्यते.

॥ श्री महावीराष्टकम् ॥

सर्वायनोतस्र विजासकसूर्यदेवचण्डप्रतापकलिताय जिनेश्वराय
देदीप्यमानशशिसौम्यमुखाम्बुजाय वीराय वीतमदनाय नमो नमोऽस्तु ॥ १ ॥

श्रीनन्दिवरुणकृपापरिष्ठीरिताय सिद्धार्थनन्दवराय गुणकराय
पापापहाय शिवसौग्यकराय शश्वत् वीराय वीतमदनाय नमो नमोऽस्तु ॥ २ ॥

मुख्यज्ञानानपनहृतमहात्रताय वीतप्रमादरिष्णुकाय दमाकराय
जगदपदिसदृशाय गतस्सृष्टाय वीराय वीतमदनाय नमो नमोऽस्तु ॥ ३ ॥

मेऽश्वर्यनासितजगद्भयमण्डलाय पाद्भताय परमाय सुरेश्वराय ॥४॥
 संशुद्धचेतनमयाय शुभेश्वराय वीराय वीतमदनाय नमो नमो नमोऽस्तु ॥४॥
 स्वर्णाक्षदेहविजसद्युतिराजिनाय निर्लोचिहंसरतिमानससोदराय
 सद्धर्म मार्गवरदेशनकारकाय वीराय वीतमदनाय नमो नमोऽस्तु ॥ ५ ॥
 सिद्धांकिताय सरसध्वनिशोनिताय ध्येयाय गेयगुणयुष्मिफतधिप्रहाय
 सर्वाधिजेययज्ञसारत्रिराजिताय वीराय वीतमदनाय नमो नमोऽस्तु ॥ ६ ॥
 विश्वावतंसमुकुटाय मनीश्वराय सत्प्रानिद्वार्यपरिशोनिसमाश्रयाय
 संसारसारशरणाय मुनीश्वराय वीराय वीतमदनाय नमोऽस्तु ॥ ७ ॥
 श्लोकोपकारकरदेशनवाचयपुण्यसोरभ्यदुब्धसमुरासुरभृङ्गकाय
 चारित्रदीपकवराय सुरस्तुनाय वीराय वीतमदनाय नमो नमोऽस्तु ॥ ८ ॥

श्रीश्री गङ्गाधरीविक्रमयथीदेवनाभकन्यायमाण श्रीमदिन्द्रनेमिगृहीभरचरणचञ्चरीकन्यामाण विनेयपञ्चोविनयतिर-
 चिताया श्रुतिव्यक्त्यापामकागन् चतुर्थ्यनयदकदम्बपयश्रीपद्यीराष्टकं समाप्तम्.

धीरकोपतरद्भु कामशवरं दुष्कर्मपञ्चाननं
 मायाजाडलताप्रतानगह्वनं मानोममत्तद्विपम्
 सम्भ्रुकुर्वदमन्दलोजुजगं रागोभ्रशाईलकं
 संसारं त्रिपिनं तदस्ति त्रिनिनां कस्त्रां विनाश्राश्रयः ॥ ३ ॥
 विख्यातो धरणिप्रकाशकुशलोऽहं सर्वलोकप्रियः
 सूर्यं त्वं किमु शूरतां प्रथयसीत्येवं कृमामण्डले
 श्रीवीरस्य समस्तलोकविदितं कर्मक्षयाविप्लुतं
 किन्नालोकयसे त्रिलोककक्षनाकौशड्यमानन्दम् ॥ ४ ॥
 संसञ्चिन्तितदानकौशलकलाकेलीधराणां वर
 त्वं किं कदपतरो करोपि सततं दृष्यं त्रिनिःशंककम्
 विश्वेषां विकटप्रकोटिकक्षितक्रोधादराणां नृणां
 किं संपश्यसि नैव वीरचरणान् संदर्शनात्कामदान् ॥ ५ ॥

जन्तु त्राणकराय सर्वज्ञविनामानन्ददानाय च
ज्ञानानन्दमयाय नित्यमखिलध्याय गेयाय च
ऋष्यानां ऋषनाशन य परमज्योतिःस्वरूपाय च
श्री वीराय जिनाय विश्वपतये नित्यसमस्तान्मम ॥ ६ ॥
गीर्यस्यायस्वद्विप्रचाररचना पीयूषत्रर्पायते
संसाराम्बुधितारणे ऋगवतः पादोऽतिपोतायते
मर्ष्यानां ऋषत्रीमकूपततां हस्तो वरवायते
संप श्रीजिनकुञ्जरः परमसंशान्तिं विधत्तान्मम ॥ ७ ॥
चिन्तारत्नमतिप्रियं न ऋवति प्राज्यं न राज्यन्तथा
चक्रित्वं न मनोरमं मम तथा देवेन्द्रता नो प्रिया
नो रम्याणि ऋवन्ति मेऽतिहृदये हर्म्याणि वीरप्रजो
किन्त्वेकन्तव पादपद्मशरणं मे सर्वदा सुप्रियम् ॥ ८ ॥

इति ध्यातकञ्चस्वरस्यमानसागरोत्तरवराजसुसुप्तमानसि शेषान्नाङ्गैरेभ्यश्चाननायमानसकञ्चभविष्यद्भुत्नागरा
रूपिभनवरणापमानधीमिद्विजयनेपिपुत्रीभराचार्यवप्यवरणचञ्चरीसुयमाण प्रवर्त्तकयज्ञेचित्तयविगचितायां सृष्टि

कञ्चञ्चायां श्रीमहावर्गिगष्टकं मयात्मम् ॥

श्री चतुर्विंशतिनामनेत्र्या नमः
श्रीविनयनेत्रिमिगूरीशंकर्या नमः

अथ स्तुतिकल्पलताग्राम्.

॥ स्वगुरुसूरिशतकम् ॥

त्रिपुलकीर्त्तिचरेण द्विमस्त्रियो त्रिजयिनामृतगर्भमुचा गिरा
कृतपदं सकलागमपारगं त्रिजयनेत्रिमिगुरुं महितं नुमः ॥ १ ॥
स्तुवन्नहं त्वां बुधहास्यधाम तथापि जयत्या प्रक्षपामि नाथ
यथेष्टमाक्षप्य शिशुर्वचांसि न किं प्रमोदं प्रतनोति पित्रोः ॥ २ ॥
स्यष्टो नमस्कारपथं प्रयातो ध्यातो नुतः पूजितुमीहितो वा
त्वं सर्वलोकोपकृतेर्विधाता पूज्योऽसि केषां न जगत्रयेऽस्मिन् ॥ ३ ॥

त्वदर्शनाद्वाथ शरीरिणां सदा नश्यन्ति पाशा दृढकर्मणामपि
 नद्धा न किं तादर्यत्रिलोकनादहेः पाशा विनाशं सहसा ब्रजन्ति हि ॥ ४ ॥
 अचिन्त्यसौख्यासिफलाफलश्च येयैस्तु दृष्टोऽसि जगद्गुरुस्त्वम्
 पुण्यानुबन्धीनि कृतानि तेस्तेर्महान्ति पुण्यानि महाफलानि ॥ ५ ॥
 ते नामिनः शुद्धगुणा ब्रवन्ति निर्दोषसारा प्रकृतेर्हिताधाः
 तस्माद्ब्रह्मनाथ सदा नमामे ब्रह्मं ब्रवन्तं जगतीहितं च ॥ ६ ॥
 ब्रह्मादिताशेषसुखं सुखीनं पापप्रमुक्तं मुनिपुङ्गवश्च
 श्रीसाधुमर्यैरभिवन्दिन्तन्तं श्रीनेमिसूरिं प्रणमामि ब्रह्मया ॥ ७ ॥
 येनोदधारि किल सूरिपदं सुयोगैर्लोकोपकारकुशलं गुणगुम्फितेन
 श्रीवीरशासनशुभोद्गातिकारकस्तु सूरिर्जयत्यखिलशालविचक्षणोऽयम् ॥ ८ ॥
 रत्नत्रयोद्योतिततद्विध्विनागकः समस्तसद्ब्रह्मस्य च ब्रह्मकारकः
 नृणां च परमं ब्रह्मं चिराय ब्रह्मब्रह्मनेदको नृणाम् ॥ ९ ॥

समस्तलोकान्विलसोरुच्यदायकं चिन्तामणेरप्यनिशायि श्रुतले ॥ १० ॥

वातात्रिभ्रमसमक्षयसौरव्यरथेते दुःखानलप्रकदितान्तरधृतिल्लोके

कात्वायिते कलियुगेऽथ तत्र प्रशस्यं केषां न पादयुगलं वरसौल्यहेतुः ॥ ११ ॥

श्री नेमिनाथपदपङ्कजवासिनो नो स्कन्दन्ति दुःखलवमप्यथ मानवास्तम्

पापापद्धारकरणं चरणं नराणाम् यस्य श्रयामि शरणं प्रभुनेमिसूरिम् ॥ १२ ॥

दुःखञ्जलानलदकोपममाप्तमान्यं विस्तीर्णश्रुमितलराजितमन्त्रराजं

प्रौढं प्रदीप्तमुनिमणश्चक्रिचन्द्रं नेमिप्रजो इति जपाम्यहमत्र सारम् ॥ १३ ॥

नाथे त्वयि श्रितवति क्वितिसफरुलेऽथ किन्दुर्जनो मयि करिष्यति मोहमोही

नृणां मयूरवरजानसमाश्रितानाम् किं स्याद् जयं क्वितिलते पत्रमानचक्रैः ॥ १४ ॥

प्राप्तप्रधानविजया विजयं चजन्तो वृद्धिः समृद्धिकक्षिता सकलप्रशस्ता

त्रयैन्दुनेज इव सौल्यकरा वरा ते श्रूपादिति प्रमनसा वयमुदम श्वाप्त ॥ १५ ॥

शान्त्रसन्दोद्भवेचा यः सर्वसाधुगुणान्वितः
 त्रिजयनेमिसूरिः स जयत्याप्तनुतो गुरुः ॥ १६ ॥
 चन्द्रतुल्यं महाराजं परसौम्यकरं वरम्
 नमामि सर्वदाज्ञासं निष्कलङ्कं महासुनिम् ॥ १७ ॥
 शान्तं शान्तमनोश्रुतिं शर्मरं शर्मशास्त्रिनम् ॥
 मुनिं मुनिं मनोज्ञमया वन्दे वन्देन्द्रवन्दितम् ॥ १८ ॥
 दुर्जातदुर्गदुर्गणां दुर्गतानां च देहिनाम्
 दुर्गदुर्गततात्रेदं दुर्गतित्रायकं मुनिम् ॥ १९ ॥
 देहदेवनेद्वन्तं दोषदोषानिधारकम्
 वन्देवं वन्दको वन्द्यं देयदेयकरं वरम् ॥ २० ॥
 सूरिं सूरिवरं सूरं सार्थसार्थमुसेवितम्
 सर्वदा सर्वदाज्ञासं वन्देऽयन्देव देवकम् ॥ २१ ॥

इति परोपकारस्त्वं जय सर्वगुरो सदा ॥ १८ ॥

राजीवराजमानास्यं ब्रह्म्याकृतिसुशोचिताम्

मानवामानवैः पूज्यं त्रिकालं तं नमाम्यहम् ॥ १९ ॥

स्वप्नामगारुडं मन्त्रं मोहाह्वित्विषघातकम्

इच्छामि सर्वदा जद्रं त्वस्तुत्येकपरायणः ॥ २० ॥

विनयं विनयाधारं सूरिणं सूरिणम्मुदा ।

विनयो विनयग्राही विनतो विनतोऽस्मि तम् ॥ २१ ॥

विभूतविधिकल्याधिं विदा विदारकं विदाम् ॥

विकारविक्रुकुविक्रान्तं विदितं विदितं विदाम् ॥ २२ ॥

रुजा त्रीतिर्यथा वैद्यो व्याघ्रनीतिरिवानलः ॥

तापतान्तेर्यथा वृक्षो वन्दित्रीतिर्यथा जलम् ॥ २३ ॥

जाण्यतीर्यथा मूरिः पापजतीर्यथा जिनः
 यथागुह्यवर्षनीतेः शरत्तः सिद्धजतीतिजिः ॥ ३४ ॥
 सिन्धुनीर्यथा नौका सर्पजतीस्तु गारुडः
 जयतीतिसमाक्रान्तैस्त्वमस्माजिः समाश्रितः ॥ ३५ ॥
 समुपाजितपुण्योधं पोषधित्लुभयावल्लः
 वन्देऽहं परया ज्ञया विजयनेमिसूरिणम् ॥ ३६ ॥
 जप नेमिविजो प्रजो ममामतिमोहप्रविमर्दक कृणात्
 तव सद्गमृते जना मनाग् न जवाब्धिं प्रतरन्ति तेऽप्यत्राः ॥ ३७ ॥
 जज्ञते तु विरक्तमानसं मुनिमन्यो गुणधाम सादरम्
 प्रजजाम्यद्दुयतप्रजं कमथुगमं दृढरागमेव ते ॥ ३८ ॥
 न च कर्महृनीयतां गतः परमां त्वं नयमानतत्रवित् ।
 अत्रिविकिजने मयि प्रजो त्वमथो देहि विवेकसंस्तवम् ॥ ३९ ॥

शशिसौम्यमुखाकृते सदा सुखसंधस्य मुनीश्वरासमम्
 तवपादमृते न च प्रजो शरणं यद्भवतीमपावके ॥ ४० ॥
 अयमास तवानलद्युति स्त्रिजगत्सञ्चरणेऽप्यकुण्ठितः ।
 नधिमोद्वृणोत्करन्दहन् सुजने शीततरः प्रतापकः ॥ ४१ ॥
 त्वमसि सप्ततपोदधितारकस्त्वमसि विश्वजनोदयकारकः
 त्वमसि त्रयजनप्रतिपालक स्त्वमसि बुद्धिविद्विद्धिकरः परः ॥४२॥
 त्वमसि शासनरदायतत्परः त्वमसि धर्मधनः पुरुषोत्तमः
 त्वमसि दर्शनदर्पितसज्जन स्त्वमसि गच्छनियामकतल्लजः ॥४३॥
 त्वमसि शीलविभूषणधारकस्त्वमसि सद्ग्रतज्ञाथुरन्धरः
 त्वमसि मर्त्यनतोबुवि वत्सलस्त्वमसि नेत्रसुधारस एव च ॥४४॥
 त्वमसि त्र्यकरः करुणानिधि स्त्वमसि जीतिहरः परमो मुनिः
 त्वमसि सच्चित्तपुण्यभरो वर स्त्वमसि सूरिपद्मप्रविराजितः ॥४५॥

पदयुगं तत्र वर्षण्यितुं कथं कथय सूरिवर प्रजन्वाम्यहं
 प्रजति शीतकरः कमनीयतामधिजिगांसुरसुं नखकैतवात् ॥ ४६ ॥
 सुमतिधामनरेश्वरबोधदो विजितपञ्चशरादिन्नटव्रजः
 विजयनेमिगुरुः सुगुणाकरो भवतु हंसगतिः सुखकारकः ॥४७ ॥
 प्रबलवस्तु विवेकतिरस्कृतो न हृदये तत्र राग उदेप्यति
 इति विचिन्त्य तवाधरपह्लवे तमनयद्विधिरीड्यगुणव्रज ॥ ४८ ॥
 कमलकाम्यबिलोचनविट्टुमाधरदलं दलयन्तमघव्रजं
 विपुलशारदचन्द्रमुखं पुनः प्रवरसंवरसूरिमहं स्तुवे ॥ ४९ ॥
 मम समीहितकल्पनं गुरुं जगति पल्लविताप्रयशश्चयं
 दधतमागमसारफलोच्चयं विमलवाक्कुसुमप्रकराश्रितम् ॥ ५० ॥
 दुरिततापितसंसृतिकाननत्रमणतान्तिहरं पदसेविनाम्
 विततशास्त्रमुदारविनेयकैर्विजयेनेमिमुनिं महयाम्यहम् ॥ ५१ ॥

समुचितकृति को यः प्राज्ञलोकेषु शश्वन्निरुपमसुखराजीहितुरालस्यनाशी
 सकलमुष्टितिलोकासेव्यमानक्रमाब्जो ऋवतु ऋविनराणां सोऽत्र सौख्याय सूरिः ॥५२॥
 तव वचनहृलीषा नैव चेन्माहशानां विहृतहृदयश्रुमेः शुद्धिसम्पादिकेयम्
 न ऋवति च तदानी मीहशानामशुद्ध्या शुचिफलसमवाप्तिः सौख्यदूतेः समाना ॥५३॥
 तव वचनमताङ्गी साहशानां जनानां त्रिशुवनजनमान्या शान्तिसौख्याच्चिरम्या
 विगतदुरितनारा दोषनाशन सारा हृदयवरपदेऽसौ राजमाना सदाऽस्तु ॥ ५४ ॥
 दिनपतिरिव नित्यं यः प्रमोहान्धकारक्षपणकर उदेति प्रातःपुण्यप्रकर्षः
 जगदमरपथे स त्रायकः पापकृपात् ऋवतु ऋविजनानां नेमिसूरिः सुखाय ॥ ५५ ॥
 कुनयत्रिपिनत्रे मत्तमातद्गल्पा निखिलत्रविकलौका नन्ददा यस्य वाणी
 परिचयति त्रिनिर्यन्माधुरी र्धयसारा तुहिनकरसौधं नेमिसूरिः स जीयात् ॥५६॥
 यः स्त्रीयदीव्यन्निद्रिस्त्रच्छलान्मृणाम् दुर्मोहारात्रिप्रजिदानिवन्धनम्
 सूपं दधाति प्रकसन्तमाकरः सूरिर्गुणानां ऋवहानयेऽस्तु सः ॥ ५७ ॥

यः कर्मपट्टेऽस्ति निदाघकल्पः दुर्वोद्विपन्ने शशिनासकल्पः ॥ ५७ ॥
अक्षान्तिदोषागणानु कल्पः जीयात् स सूर्जिनवोषकल्पः ॥ ५९ ॥
दुर्वोधनाशं व्यधित स्वशक्त्या पूर्णस्तु यो जैनमतानुरक्त्या
तं प्रीपितो यः शुक्लकर्मपक्त्या आचार्यवर्यं प्रणमामि त्रक्त्या ॥ ६० ॥
यो रक्तनासकर्मजञ्चलाद्दुर्मोहान्धकारप्रलयाय धत्ते
सोऽयन्तु सन्धारुणचन्द्रलेखां सौम्याय प्रूयाद् त्रयनाशनो मे ॥ ६१ ॥
क्रोधोप्रदन्तावल्लदन्तघात विधानदक्षानुल्लजा विलासाम्
ज्योरस्तां ह्रमेन्दोः प्रविजति सूरियो दन्तजातञ्चलतः स जीयात् ॥ ६२ ॥
नाश्रक्षेमिं सूरेशानम् मोहोन्नदं क्रोधञ्चेदम् ॥ ६२ ॥
लोकानन्दं काव्याकन्दम् वन्दे वीरं विश्वे धीरम् ॥ ६३ ॥
लोकाश्रयं सर्वाजेयं सूरिं ध्येयं ज्ञातशेयम् ॥ ६३ ॥

सर्वत्राता विद्यादाता प्राज्ञध्यातो विश्वख्यातः
 सूरिर्दान्तः कीर्त्याकान्तः शश्वज्जीयात् ज्ञव्यं देयात् ॥ ६४ ॥
 साधुश्रेष्ठं संपज्ज्येष्टम् नित्यं तुष्टं पुण्यैः पुष्टम्
 दीनोद्धारं विश्वे सारम् वन्दे शिष्टं नष्टारिष्टम् ॥ ६५ ॥

राकाकान्तज्योत्स्नाकान्ताम् वित्रत्कीर्त्तिं विश्वव्यासाम्
 कुर्यात् सम्पदार्द्धिं शान्ताम् विश्राणस्तां मूर्त्तिं दान्ताम् ॥ ६६ ॥
 के सदगुणास्तव विज्रो न च वर्णनीया प्रज्ञादयाप्रभृतयस्तदपीह नाथ
 ज्ञानक्रियाष्टयद्वयः शिववर्मगामी संशान्तियन्तुजिनधर्मरथोऽतिजाति ॥ ६७ ॥
 कुन्देन्दुहारधनसारसमानकान्तिन्नैलोक्यविस्मृतसुधामधुरप्रचाराम्
 कीर्त्तिम्मनः कुमुददृष्टिर्विधानदद्दाम्भिद्वयत्रत् सुखानि तनुताम्मम नेमिसूरिः ॥ ६८ ॥
 जीयात् सुधामधुरवाक्प्रकरामृतौघसंसेचनैधितजिनागमजात्किवल्लिः
 दुर्वारमारमद्वारणनाशदद्द प्रोषष्टिवेकहृरिचिन्तवनो मुनीशः ॥ ६९ ॥

धर्मोदयप्रथमपूर्वदिगाननेन्दुः पुर्वादिर्कोशिकवलक्षयवाक्यज्ञानुः
 शास्त्राब्धिमन्दरत्रिलासिमतिप्रकर्षः श्रीनेमिसूरिरितुलाम्मुदमादधातु ॥ ७० ॥
 आपन्नदीविततनिर्झरकूलगर्जत्क्रोधोप्रपंचवदने डुरितप्रपाते
 दंजच्छलादिखनिके शतकोटिकल्पं मानाचले विजयनेमिमहं स्तवीमि ॥७१॥
 जिनागममहोदधिप्रमथनासखत्रयम् जगद्भित्तवामयोत्कपणचाकृधन्वन्तरिम्
 समस्तजनताइतारजनिनाशजानूदयम् श्रुत्ययुगुम्भितं विजयनेमिसूरिं स्तुवेऽगद।

सुरूपजितमन्मथं यमिह देवराजो मुनिम्
 निरीक्ष्य चकितान्तरो छिनयनोऽप्यसौ सम्प्रति
 सहस्रनयनत्रयां नजति विश्वसंब्यापिनीम्

श्रयं जगति सूरिराद् मुनिमनःप्रमोदास्पदम् ॥ ७३ ॥

कुवादिकरटिव्यथाकरणवद्धकदा सदा

तवानुपमचारती मृगनृपांगना सर्वदा

निजानिव मुनिव्रजान् सुतगणानवन्ती सदा
श्रृण्वण्डितपराक्रमा जयति मेदिनीकानने ॥ ७४ ॥
प्रमोदजनरतिता इव विकस्वरा यस्य सत्
प्रलोकनसमुद्धतास्तस्वराश्च पुष्पचञ्चलाद्
भवन्ति जनसौख्यदाः सततमेव रोमाञ्चिताः
प्रमोदयतु मानसं न विदुषामयं किं मुनिः ॥ ७५ ॥
यः स्याद्वाद्भवचोऽमृतेन सुजनश्रोत्रं ग्रहर्पायति
यो ब्रह्माह्वयेतेजसा मुनिवरः पृथ्वीं समाक्रामति
यो गान्धीधिगुणेन संयमपटूरत्नाकरं कामति
सोऽयं धर्मपराक्रमो विजयते सूरिगुणानां निधिः ॥ ७६ ॥
यः सत्याध्वगतो भतो बहुजनानन्दप्रदानो मुनिः
त्रियौत्रवन्पक्कृतामरगुरुः सूरेश्वरः सर्वदा

यः सम्यक्त्वविश्रुपितः सुमनसां पूज्यश्च यः सर्वदा
 सोऽयं वीरवचोऽनुसारिचनोऽस्माकं मुदे स्तात् सुधीः ॥ ५३ ॥
 श्रीसङ्घोपकृतिप्रबद्धमनसा शास्त्रोफरीत्या सदा
 यावच्छ्रीसकलानुयोगकक्षितप्रज्ञसिसूत्रं पुरा
 खड्गं येन मनोज्ञपणिकृतपदं प्रोहृदयोगेन च
 सोऽयं पूज्यतमः सदा विजयते देवेन्द्रपूज्यैरपि ॥ ७८ ॥
 दुःखमामदुरध्वदुःखितजनाः सौख्यं दुरापं कृणान्
 संसंश्रासपग्रन्नावविनवा यन्नामसंस्मारकाः
 प्रापन्त्यप्रतिमक्रमप्रविणमच्छीयांः स नेमिप्रनु
 र्भूयान्मे मद्दंन फलाय सदस्ता सूरीन्द्रसन्तानकः ॥ ७९ ॥
 धारासार इव ध्वनलयवितथं यस्योत्तमा भारती
 धर्मोर्धमपरीक्षणा धवधवा श्रीधर्मधार्या वरा

श्रीपुसीष्टुतर्षेर्षवर्षविबुधो धर्मप्रियो धर्मद
 स्ताराक्षीधवलच्छ्रविर्विजयते सूरीश्वरोऽयं सदा ॥ ७० ॥
 पत्स्याह्लादपयः पवित्रमनसो मर्त्या श्रमर्थैरपि
 ब्राम्यन्ति ब्रमवोधभावविरहाः श्रीबन्धपादा शुचि
 सद्वोधांशुनिरस्तमोहृतमसं पावण्डदोषापहम्
 श्रीनेमिं प्रणतोऽस्मि तं मुनिवरं ब्रक्त्या त्रिधा सूरिणम् ॥ ७१ ॥
 ऋमीमण्णुमोक्षिरत्नसदृशं प्रेमप्रवृद्धाननो
 विह्वचित्तचमलृत्तिप्रदमरं स्वाज्ञानजालापहम्
 भक्त्या विग्रह्यारिधर्ममिव तं प्रास्तप्रपथं मुनिम्
 सूरिं स्वीयगुहं नमामि मतिदं श्रीनेमिकल्पदुमम् ॥ ८२ ॥
 तिन्दानो दृढसंशयान्नयपदे सद्यः प्रमादोद्ययम्
 छिन्दानो ब्रविनां क्रिःसु सदृसा पात्रण्डवादोद्ययम्

कुर्वाणो विफलं मधुञ्चसखैर्वाक्यै र्जिनेन्द्रागमे
विन्दानोऽतिबुधत्वकीर्त्तिमबुलां जीयात् स नेमिप्रभुः ॥ ७३ ॥

श्रीनेमीश्वरसूरिराजतुलनां युग्मत्प्रतापस्य संप्राप्तुं

द्व्योमयेने विधाय तपसं सोऽप्राप्य तां किश्वयम्

सायं वाडवजातवेदसि पतस्यद्वारकल्पो यतः

प्रातः प्रातरयं सदोदयगिरो सूर्यो दरीदृश्यते

धर्मायेजनधर्ममर्मदिशकः श्रीधर्मवर्मा नृपु

धर्माचार्यचरोनरोदधिमुतः श्रीधर्मवृद्धो ज्ञुवि

निर्मायो महितो महर्महिमहिः श्रीमारमारो मुनिः

राद्धान्तोदधिरभ्यरामरसिकः संराजते सम्प्रति ॥ ७५ ॥

गुणानामावासो विदितद्वितद्विष्टश्च जविपु

निजत्राह्मीरज्वा कुगतिपतितानुञ्जति यः

॥ ७४ ॥

श्रीधृतीकृतैर्यवयवैर्विबुधो धर्मप्रियो धर्मद
 स्ताराखीधवलच्छत्रिविजयते सूरीश्वरोऽयं सदा ॥ ७० ॥
 यस्याद्यादपयः पवित्रमनसो मर्त्या अमर्त्यैरपि
 ब्राम्यन्ति ब्रमवोधभावविरहाः श्रीबन्धपादा शुवि
 सद्वोधांशुनिरस्तमोहितमसं पाखण्डदोषापहम्
 श्रीनेमिं प्रणतोऽस्मि तं मुनिवरं ऋक्त्या त्रिधा सूरणम् ॥ ७१ ॥
 ऋमीमएग्लमौखिरत्नसदृशं प्रेमप्रवृद्धाननो
 विद्वच्चित्तचमत्कृतिप्रदमरं स्वाज्ञानजालापहम्
 भक्त्या विग्रहधारिधर्ममिव तं प्रास्तप्रपञ्चं मुनिम्
 सूरिं स्वीयगुणं नमामि मतिदं श्रीनेमिकल्पद्रुमम् ॥ ७२ ॥
 चिन्दानां दृढसंशयान्नयपदे सद्यः प्रमादोच्चयम्
 छिन्दानां ऋषिनां क्रियासु सहसा पाखण्डवादोद्यमम्

यो जानुः समुदयति सर्वान्धतमसं
स्मृतोऽपि व्याकर्षणं पदनखमिपान् नेमिसुगुरोः ॥ ९२ ॥

सुधासौन्दर्याढ्यं तव वचनमास्तां मम सुदे
विशाले संसारे विषयमृगतृष्णापरिचयात्
मुहुर्त्रामं त्रामं बहुतरपिपासाकुलतनोः
हरन्मोहग्लानिं तत्रपथिकखेदं प्रशमयन् ॥ ९३ ॥

अरे काम त्वं किं विसृजसि शरान् व्यर्थमधुना
स्फुरच्छास्त्रव्राताद्घनमण्डजिजेद्यं सुकवचम्
जनाः प्राप्ताः श्रीमच्छरविजयेन शयगुरो
जिनप्रोक्ताचारप्रचरणतमांः दृढतरम् ॥ ९४ ॥

दृतो मोहक्रोधशशमसुपगतो लोभकतरो
जवान् स्यातुं मत्स्ये व्रज विषयतृष्णे त्वमधुना

कले कस्तो दर्पः प्रसरति मुनेर्देशनमहा
 ऋटे श्रीमन्नेम्याइयविबुधवर्यस्य परितः ॥ ९५ ॥
 स्फुरन्मोहनिद्राघाति शमयन् स्वधेऽस्मृतेः
 श्रीनेमिसूरिमयोऽयं पुण्यात् शुभवह्वरीम् ॥ ९६ ॥
 रुचीक्षादायकं सूरिं शिक्षाज्ञापकमेव च
 द्रेनप्रकर्षकव्यक्त्या जप्त्या तं प्रणतोऽस्म्यद्गम् ॥ ९७ ॥
 द्विगयव्याधिनिमुक्तं शुद्धसिद्धान्तदेशकम्
 निस्सृष्टं नायमेकन्तं सुवे श्रीनेमिसूरिणम् ॥ ९८ ॥
 षट्शिकाद्विषसावद्य सफलत्वमवापतुः
 वाणी मे सफला चाद्य त्वद्भूतं यत्समाश्रिता ॥ ९९ ॥
 त्वद्भक्तिलीनचित्तोऽहं स्तवमीदृि सदा तव ॥
 तथाप्यज्ञातया नाय वाग्दोषाहिरमाम्यद्गम् ॥ १०० ॥

उत्पत्तमरुपानक्षप्रशमयारिपूरस्य ते

इतिस्तत्रपरस्य संकक्षितदोषपृत्तेर्मम

गुणा हृदयतोपदा त्रविकयुद्धिजासोदया

जयन्तु सुखदायकाः पृथुनवामयोच्छेदकाः ॥ १०१ ॥

श्रीमद्यान्कुलोदधिप्रविलसच्चन्द्रोदयस्य व्यधात्

श्रीमशेमिविजोस्तवं निजगुरोः प्रौढप्रनावोषतेः

शिष्यस्तद्गुणरञ्जित त्रिभुवनप्रख्यातकीर्त्तमुनि

स्तस्य प्रीतिनरात् यशोविजय इत्यारव्यो बुधानां मुदे ॥ १०२

त्रायं त्रायं त्रिभुवनद्वितं सैप चारित्रतन्त्रं

नापन्नाय न्नयमतिमहं श्रीगुरुं स्वान्तपद्मे

गायं गायं गुणगणनिधि नेमिसूरि सदाहं

श्रायं श्रायं श्रितगुणगणं श्रीजिनं सञ्चरामि ॥ १०३ ॥

यस्मिन् श्रीगुणाकरे पुरधरे ज्ञात्राच्चिधानेऽजवत्
त्रिहृत्केरवपूजितस्य सुगुरोः श्रीनेमिनाम्नः प्रज्ञोः
योग्यं सूत्रिपदं समापि समञ्चूत् यत्नः फलात्राप्तिमान् ॥ १०४ ॥
श्रीनेमीश्वरसूरिराज्यसमये तत्रैव तद्भक्तितः ॥ १०४ ॥
सूरिस्तोत्रमिदं यशोविजयकञ्चुके शतश्लोककम्
चातुर्मास्यनिवासमाप्य युगत्रह्यत्रिघट्टिसंख्यामिते
त्रैषे वीरशिवाहितः परिगते ज्ञाद्रे सिते पञ्चमी-
त्रिष्यां पुण्यमद्गानिशीथसमयस्योद्घोर्घयोगं बहन् ॥ १०५ ॥
अन्यूनश्रमद्वयपथरचनाचाराः क्षितौ सन्ति ये
त्राग्नेर्वा समुयास्य तत्कवनाभ्यासप्रपूर्णा बुधाः
ते धन्याः परद्रोपकीर्तनत्रिथी मूका इवाहर्निशम्
ज्ञानन्त्येव हि ते स्वद्वन्त्यपि बुधा मार्गेऽपि सञ्चारिणः

स्तोकश्लोकमुदारवृत्तरचितं सम्प्राप्य ये कुर्वते
 श्रुताविष्टमनोचिरुज्झितजयाः श्रूयश्चतुष्पादिकाम्
 तेऽनव्या इह सन्ति मन्दमतयः प्रोद्भूढगर्वा ज्ञुवि
 धन्यास्ते कवयो जयन्ति भुवने ये शक्तिमन्तः स्वयम् ॥
 ये मर्याः प्रपठन्ति सूरिनवनं कल्याणकेलीगृहम्
 ते विज्ञानमवाप्य धर्ममतुलं सम्प्राप्नुवन्ति स्थिरम्
 लोकं ख्यातिमुदारतां बहुधनं सम्प्राप्य श्रूयोज्ज्वलम्-
 त्रान्त्युच्छेदि भजन्ति चान्तसमये चारित्रमत्युज्ज्वलम् ॥

इति श्री कुन्देन्दुधारपनसारकाव्यकुमुदनीरसीरमरालम्बुडाल्यादिकान्तिप्रतिपत्तसोणीमण्डलप्रतापमानकीर्तिपुण्डरिकस्य
 सहस्रकिरणसहस्रमभासासमानमताशानलज्वालापटलपतङ्गायमानक्रोधादिगणस्य महोपदेशामृतनिर्क्षरसेचन-
 पट्टवितग्निनयम्पामृतफलरदानशौण्डीरकल्पवृक्षस्य श्रीमद्विजयेनेमिसूरीभरस्य पादसरोरुहमचल्लम्बक
 रन्दरसास्वादतुन्दिलमानसामिच्छिन्देन यशोविजयेन प्रणीतायां स्तुतिकुमुदाञ्जलयौ स्वगुरु-
 सूरिशतकं समाप्तम् ॥

श्री चतुर्विंशतिस्त्रिनेत्रयो नमो नमः
श्रीसद्विभक्त्यनेमिपुत्रिण्यो नमो नमः

अथ स्तुतिकल्पलताशाम्

द्वितीयान्तपदभाचार्थाष्टकम् ॥

श्री नेमिसूरिं गतदोषसङ्गं मेघोषगम्भीरविनाद्वचद्रुम् ॥
सृष्ट्वात्प्रजायं युणिलोकनन्दं श्रेयोनिधिं स्तोमि वरं मुनीशम् ॥ १ ॥

लावण्यगेहं सुखसस्यमेघमज्ञानदावानलदाहनीरम् ॥

प्रव्यावलीसेवितपादपद्मं श्रोनेमिसूरिं प्रणमामि धीरम् ॥ २ ॥

सिद्धान्नशास्त्रावल्लिमर्मवोधं संसारनीरेश्वरपारपोतम् ॥

विश्वोपकारं युणिलोकसारं श्रीनेमिसूरिं प्रणमामि धीरम् ॥ ३ ॥

विश्वे प्रपूज्यं शमशान्तवृत्तिं सबद्धदातारमतिप्रधानम् ॥

तीर्थङ्करस्तोत्रत्रिलुब्धचित्तं श्रीनेमिसूरिं प्रणमामि धीरम् ॥ ४ ॥

श्वेताम्बरोधाधि विकासचन्द्रं दुःखानलौघप्रशमाद्दुतुद्वयम् ॥
 मायात्रियामारविज्ञासपक्षं श्रीनेमिसूरिं प्रणमामि धीरम् ॥ ५ ॥
 श्रीमत्तपोगच्छसुराध्वसूर्यं शुभ्रोपदेशामृतवारिवाहम् ॥
 श्रीसज्जनैर्विन्दन्तपादपद्मं श्रीनेमिसूरिं प्रणमामि धीरम् ॥ ६ ॥
 कढ्याणविध्वंसकमोहरेणुध्वंसप्रचण्डानिलसोदरथ ॥
 चित्राणमाप्तं स्थिरतामुदारां श्रीनेमिसूरिं प्रणमामि धीरम् ॥ ७ ॥
 कढ्याणवारीश्वरवृश्चिचन्द्रमाचारमार्गोधनिरूपकन्तम् ॥
 श्रीवीरवाक्यानुविधायकं च श्रीनेमिसूरिं प्रणमामि धीरम् ॥ ८ ॥
 वीरं सदा दुर्नयपङ्कजाढीप्रालेयकदपातुलवाग्विलासम् ॥
 पूज्यं यशोवार्धिविकासचन्द्रम् श्रीनेमिसूरिं प्रणमामि धीरम् ॥ ९ ॥

इति पदयवयप्रमाणपारावारपारीणाचार्यग्यश्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वरशिष्यमूर्तस्यशोचिमयमणीतम्

द्वितीयान्तपद्माचार्याष्टकम् ॥

अथ स्तुतिकल्पलतायाम्

गुप्तक्रियापदमाचार्याष्टकम् ॥

गुप्तेन्द्रियं सकलशस्त्रमहाब्धिमन्यवुद्धिप्रज्ञावसमवाप्तपवित्रवोधम् ॥

गुप्तक्रियापदमयेन च मुक्तेकेन श्लोकाष्टकेन मह्यमि सुमेन नेमिम् ॥ १ ॥

श्रीवीरनाथवरवाक्यरसानुसारिन् मिथ्याप्रपञ्चरचनारहितप्रचार ॥

दुर्बोधलोकवरवोधकरप्रताप चारित्रपात्र सततं शरणं चते त्वाम् ॥ २ ॥

भ्रातृभयपदिनश्रेणू याचन इत्यस्य अस्मदर्थरक्तगते "चते" इति रूपम्

श्रीदेहकान्तिकलनाविधुरेव साक्षात् द्राक्षात् नवाक्यरसकप्रथितप्रताव ॥

श्रीमन्नयावद्विदिदाप्रतिमाकृते त्वम् नङ्गकर प्रतिदिनं शमशान्तयृत्ते ॥ ३ ॥

भ्यांदिगणपदिनपरस्परदिनः अत्र स्वर्णगतिस्तान्नित्रीतिवृत्त्यगमनयेन अगन्त्यामर्थयाचननिर्जडादीस्थियात्या-

लिङ्गनहिसादशनभासवृद्धिषु इत्यस्य पञ्चमीविभक्त्याः हो प्राये परे “अव” इति रूपम् ॥
अथवा भ्वादिगणपठितत्वेन डुङ्गु करणे इत्यस्य पञ्चम्यां हो प्राये परे कर इत्यपि रूपमत्र गुप्तक्रियापदतया-
चोच्यम् ॥

यत्पादपङ्कजमथो विबुधाश्रयस्स्यात् पापौघशान्तिकरणं हरणं मदस्य ॥
पुण्यप्रचावपरिवोधितभिरुत्तुन्दम् तन्नोमिसूरिवरमासवरं प्रणव्यम् ॥४॥

भ्वादिगणपठितोभयपदिनः श्रिसेवायामित्यस्याहर्धुक्कारं पञ्चमीविभक्त्यां हिप्रत्ययेपरे “आथय” इति रूपम्
श्रीमद्देवचन्द्राचार्योक्तस्य प्रथमाध्यायस्य तृतीयपादपठितेन “अदीर्घाद्विरामक व्यञ्जनं” इत्यनेन असंयुक्तव्यञ्जे-
नकारे परे द्वित्वं वेदितव्यमत्र ॥

कस्येह डुःखजरनाशकरा गदीगणाणी न च श्रुतिसुखा विबुधाग्रगानाम्
सौख्यालयं विबुधजातविवन्दितन्तम् श्रेयोनिधिं समयवेदकमाप्तसूरिम् ॥५॥

भ्वादिगणपठितपरस्मैपदिनः ‘इ ङुं ङुं शुं गतो’ इत्यस्य पञ्चमी विभक्त्या हो प्रत्यये परे सम्पूर्वकस्य रामय-
इति रूपमत्र गुप्तक्रियापदतया वेदितव्यम्

यद्भयाननाजस्मगने मनुष्या यस्यापदेनाच्छिद्यगतामागेसु ॥
 प्राप्ति सौख्यात्प्रयमासदीप्तं नृगिन्नु तं मोग्यकरं महानसु ॥ ६ ॥
 त्वादिगणतदित्यस्यदिनः प्राप्यदुःखस्य इत्यत्र स्वर्गं ही ते एव इति स्तु-
 पनीन्ः स्थापिताययोः प्रभुभणने विमुः प्रीतिं नारकस्य " इतिदिगर्नाकस्यदिनः
 स्थापितानकः इत्यन्तर्वाचकः ॥

श्री नेमिसूरीश्वराजमुख्य पुण्योपराजाय द्विने द्विने मे
 श्रूमण्डलेष्वय विमुक्तद्वेष्ट श्रीवीरतन्माहिसमं व पूज्य ॥ ७ ॥

दिवादिगणतदित्यस्यदिनः ही एव छेदने इत्यत्र प्राणवृत्तस्य इत्यत्र विमान्य ही कर्त्तव्ये ते प्राण
 इति रूपपर वेदितव्यम्

नेमे बुधस्याप्तत्रवाच्छिपोत पापानि दुःखैकनिबन्धनानि
 कड्याणवाद्दीप्तुविताननाब्द शश्वयशोयुद्धिवितानक त्वम् ॥

श्रीशारिगणपठितपारमपदिनः शौचं भन्तवर्मणि इत्यस्य पातोः पञ्चम्या विभक्त्या द्वा प्रत्यये परे ओतःश्रे
इति श्रीशारंगोपे वृत्ते स्य इति रूपमत्र अथ प्रकरणयान्त्र क्रियागुणादिलक्षणं क्लियते

क्रियादिकं स्थितं यत्र पदसन्धानकौशलात्

स्फुटं न लभ्यते तच्च क्रियागुस्तादिकं यथा

क्रिया इति क्रियापदं गुणं एस्मिन् तत्र क्रियागुण आदिर्यस्मिन् तत्र क्रियागुणादिसम् । आदिशब्देन । “क्रिया
वग्न इतम्बन्धगुणान्यामन्त्रिनस्य च । गुणं तथा स्त्रियाद्यस्य लिङ्गस्य वचनस्य च” ॥ युतिङ्करूपस्य द्वयस्य वचनस्य
च शरवत्तदे ‘कर्त्तार्यं च कर्त्तृणाम्बन्धानं तथैव च । अयादानाधिकरणमिन्याद्गुः कारकाणि पद ॥

राजस्रवधनश्यामनिखिशाकर्पपुर्जयः ।

थाकल्पं वसुधोमतां विद्धिपोधरणे वदून् ॥

पुंस्कोकिलकुञ्जस्येते नितान्तम् ॥ राखैः ।

सदकारदुमा रम्या वसन्ते क. पि श्रियम् ॥

राजध्वजवनन्यास इत्यत्र 'अत्र' त्रिद्विगोचरणे इत्यत्र च, नितान्तमद्यु राखेरित्यत्र अद्युः ॥

इति सागसागविचारानुर्चिमन्त्रमहृदयहृदयश्रीमद्विजयनेमिगृपिगिज्ययत्रचर्तकनोपित्रयमणीतापः।

स्तुतित्रयलयायाम्

गुप्तत्रियापदमाचार्याष्टकं स्वगुरुभक्तोद्यमम् ॥

इति श्रीदत्ताश्रीभाद्रिगणित्मन्त्रान्तमश्रीमन्नागाराचाम्बल्यनानाविधयर्मकर्मधुरीणश्रीरत्नजीर्वासरनीत्य-

भियानंश्रीष्टोत्रेण्येन मुद्रापिनमिदम्पुम्नकम्

